

OCARA PENTRU CAUZA CUVÂNTULUI

Îți mulțumesc, Frate Neville. [Fratele Neville zice, "Amin." – Ed.] I-am spus la Fratele Neville, "Ești sigur că nu ai un pic de ungere în dimineața aceasta?"

² Am venit jos să mă rog pentru bolnavi. Acolo erau niște persoane adunate în ce noi... o duminică dimineața devreme. Ceea ce am eu de prins acolo, eu doar îi am pe ei să vină aici la biserică. Și eu-eu întotdeauna mă gândesc că este mai bine să mă rog pentru bolnavi pe la biserică. Eu nu știu. Îmi place biserica, și să vin aici jos unde adunarea, oamenii aici afară se roagă.

³ Și acolo era o fetiță înapoi acolo, cea mai drăguță fetiță, păi, mă gândesc că ea șade pe undeva aici afară acum, dacă oamenii nu s-au dus acasă. O, eu văd acum. Și acela este lucrătorul cel mai drăguț. Și ea este foarte bolnavă. Și noi ascultam, când am auzit mesajul în limbi și tălmăcirea să meargă înainte. Și noi ascultam, și ne-am gândit că am înțeles că ceva s-a spus despre o fetiță. Și noi așteptam să vedem dacă Domnul a dat un mesaj, ce să spunem înăuntru acolo. Dar eu gândesc că fetița este bine acum, și urmează să fie bine. Și astfel...

⁴ Și acolo era o doamnă care și-a pierdut vederea, de asemenea, și ne rugam pentru ea. Și ceva bărbat într-o ambulanță acolo afară, un lucrător. Eu nu cred că omul ar fi cântărit treizeci și cinci de livre, sau patruzeci. Doar-doar foarte, foarte... Și astfel am venit jos să mă rog pentru ei.

⁵ Și motivul că am fost cumva ezitant, mult, o plombă mi-a căzut afară din dinte. Și eu îmi fluier, în dimineața aceasta, peste acel loc afară din dintele meu acolo, în față acolo. Și ei îmi spun acum că eu trebuie să-i am polizați jos, și să-i îmbrace. Și astfel această vârstă înaintată doar se strecoară în sus, este singurul lucru ce-l știu. Și am avut o plombă în acela, și cumva jumătate din el, și când am început să vorbesc, tu îl poți simți, vântul cumva împinge afară, voi-voi știți ce vreau să spun, afară prin buzele tale. Și aceasta te face cumva să sâsâi, parcă.

⁶ Noi suntem într-adevăr un popor privilegiat să fim în viață în această dimineață, și să fim în stare să venim la biserică. Și în acest ajun de Crăciun, așteptând după sărbătorirea care o au ei, care, eu-eu sper că eu... Sunt prea mulți copii aici în această dimineață, așa că eu doar o să păstrez tăcerea. Înțelegeți? Și noi adulții, uneori, noi vorbim lucruri care copiii nici nu ar trebui măcar să audă, voi știți.

⁷ Dar, mă gândesc că biserica are un mic cadou aici pentru copilași, după o vreme. Eu doar m-am uitat peste aceasta, înapoi acolo. O, voi vreți să stați. După școala Duminicală, voi doar să stați, vedeți, căci eu-eu mă gândesc că ei au niște cadouri înapoi acolo pentru cei micuți, să le împartă în dimineața aceasta. Și când eu... Voi micuților, rețineți, în timp ce noi facem aceasta, eu vreau să o fac clar, acesta nu este Moș Crăciun, căci aceea este o poveste care într-o zi veți învăța că nu este nimic de ea. Dar aceasta este de la Isus Cristos, Adevărul tuturor adevărilor, voi vedeți, Fiul lui Dumnezeu. Și noi vă dăm acest cadou mic, în dimineața aceasta, deoarece aceasta vă lasă să cunoașteți că odată Dumnezeu a dat cel mai mare cadou care se putea da vreodată la rasa umană: Fiul Său. Și noi avem un fel sărăcăcios, să-l exprimăm. Și nu există nimic ca să putem da să se compare cu acela. Dar doar ca muritori, unul către altul, noi facem aceea.

⁸ Acum, eu urma să aștept până duminica următoare. Și eu probabil că voi aștepta, oricum, pe ceva ce am vrut să spun. Și ceva a fost-ne-a fost făcut de cunoscut, sus acasă, despre o vedenie, care eu trebuie să o urmez până la capăt. Și aceasta este un fel de o... Aceasta este un fel de, în aparență, ar fi cumva dificil, dar noi niciodată nu vrem să gândim că ce spune Dumnezeu este dificil. Sarcinile Lui-a Lui sunt ușoare.

⁹ Și fiindcă duminica următoare, cu voia lui Dumnezeu, noi o să avem un-un serviciu aici care este chiar înainte de Ajunul Anului Nou, dacă Domnul este mulțumit cu noi să avem acest serviciu. Și noi vrem să avem un serviciu de dimineață, rugăciune pentru bolnavi, și poate un serviciu de botez. Apoi m-am gândit, să o publicăm la prietenii noștri, ca ei să poată veni înăuntru. Atunci noi vom avea duminică dimineața și duminică seara. Și atunci oamenii vor să stea aici pentru Anul Nou, atunci noi avem un... O să avem Vegherea, de data aceasta? [Fratele Neville zice, "Da." – Ed.]

¹⁰ Acolo vor fi câțiva lucrători aici, vor vorbi în seara de Anul Nou, drept până la miezul nopții. Și-și noi invităm astfel de lucrători să vină și să vorbească. Cu voia Domnului, eu vreau să fiu unul din ei care are ceva de spus în seara de Anul Nou.

¹¹ Și atunci următoarea duminică, m-am gândit să aduc un șir de lucruri care se fac, care s-au făcut, să arăt cum se ocupă Dumnezeu de poporul Lui, și îl aduce drept sus la un-un punct culminant aici la biserică.

¹² Și mulți dintre voi vă întrebați despre această afacere de impozit pe venit prin care noi trecem. Aceasta s-a rezolvat. Și astfel eu vreau să vă spun cum s-a întâmplat aceea, de asemenea. Și mă gândesc, că aceasta ar fi, să trebuiască să o spun din nou, duminica viitoare, astfel eu doar aștept până duminica viitoare. Și încerc să vă vorbesc un pic, în dimineața aceasta, din Cuvânt.

Vedeți? Și duminica viitoare, eu voi-voi încerca să, dacă Dumnezeu voiește, să vă spun cum a venit toată aceasta, și să vă aduc fiecare din lucrurile care le-a spus Domnul, și urmăriți cum a lovit chiar exact până la punct, chiar plasat exact până la punct. Vedeți? El nu spune nimic greșit.

¹³ Dar, acum, un lucru care eu doresc să-l spun în această dimineață, care eu probabil că nu, nu-l voi spune duminica viitoare, este privitor la ceva ce s-a întâmplat ieri. Eu am fost puțin șovăitor să vin în dimineața aceasta, deoarece eu de fapt sunt cumva sfâșiat, așa că eu-eu nu prea mă simt s-o fac. Dar fiindcă eu sunt aici, ei bine, eu voi încerca cât pot

de bine.

¹⁴ Alaltăieri seara, am avut musafiri, Fratele și Sora Sothmann, așa cum noi știm aici, unul din administratorii bisericii, și soția lui, au venit sus să ne viziteze pe mine și pe soție. Și noi am vorbit despre adunările care se apropie în Phoenix și împrejurimi, dacă va fi voia Domnului. Și noi am fost sus până pe la zece treizeci, eu presupun, și am mers la culcare în jur de unsprezece.

¹⁵ Și cândva în timpul nopții, am visat un vis. În acest vis am văzut pe cineva care se presupunea a fi tatăl meu; un om mare, uriaș, doar reprezentând, vorbind la figurat, pe tatăl meu. Am văzut o femeie, care nu arăta ca mama mea; dar, totuși, ea se presupunea a fi mama mea. Și acest om (care se presupunea a fi ca tatăl, bărbatul acestei femei) o maltrata cu cruzime, într-atât încât el avea o bucată mare de lemn, și el o ținea pe ea sus în felul *acesta* și o lovea cu această bucată de lemn, și ea cădea afară și se ducea jos. Și atunci-și atunci, după o vreme, ea se ridica înapoi sus din nou. Și el umbla în jur, intenționa să o lovească din nou, el o lovea din nou. Și eu stăteam departe la o distanță, urmărind aceasta.

¹⁶ În final, eu doar m-am săturat de aceasta. Și eu am fost cu mult mai mic decât acest om, care se presupunea a fi ca tatăl meu. Astfel eu am mers sus spre el și mi-am pus degetul în fața lui. Am spus, "Să nu o mai lovești." Vedeți? Și când am făcut-o, ceva a început să se întâmple. Brațele mele au început să pulseze, și am avut mare, mușchi mari musculoși. Niciodată nu am văzut așa mușchi. Și eu doar l-am apucat pe om de guler, și am spus, "Să nu o mai lovești. Dacă o lovești, tu va trebui să ai de-a face cu mine dacă o lovești din nou." Și omul s-a speriat de mine, și a lăsat-o în pace. Eu m-am trezit.

¹⁷ Ei bine, zăcând acolo, doar un moment, desigur, a venit tălmăcirea despre aceea. Aceea era, desigur, femeia, vorbind la figurat, este Biserica, care este un fel de mamă. Tatăl este denomi-națiunea peste ea, care domină peste Biserica, ca soțul peste soție. Și acestea sunt denomi-națiunile care lovesc Biserica, și nici măcar nu O lasă să se ridice pe picioarele Ei în felul acesta. Doar, de fiecare dată când Ea încearcă să se ridice sau să facă ceva, ei, oamenii înăuntru acolo, denomi-națiunea O trânteste jos. Și aceasta doar înseamnă să pun niște-niște mușchi de credință aici afară să continui să-mi bag degetul acolo afară, și să zic, "Tu ai de-a face cu mine. Înțelegeți?" Căci, există niște persoane înăuntru acolo care aparțin lui Dumnezeu. Și aceea era în regulă. Cam...

¹⁸ Noi am fost sculați cam vreo două ore, sau trei, eu presupun. Și fiica mea, una din ele, Rebekah, înapoi acolo, ea lucrează la Spitalul Metodist din Louisville. Este, oh, acea formă amatoare de instruire ca soră. Aceasta este "dezvelitoare de bomboane," le numesc ei, sau așa ceva. Și ea era, ea... Ei au chemat-o să vină acolo în dimineața aceea, și aceea a fost ce m-a trezit. Și a fost de vreme, și ea, și ceva altă colegă mică de școală aici, ele-ele lucrează acolo împreună, și urma să le duc acolo la Louisville. Ele trebuiau să fie acolo la ora zece. Și soția s-a întrebat de ce nu a putut ea să intre în dormitor. Eu l-am avut încuiat.

¹⁹ Acum, eu am avut multe lucruri să mi se întâmple în viață, dar eu niciodată nu am avut așa ceva. Am intrat într-o transă. Eu nu știu tălmăcirea. Eu niciodată nu am avut nimic ca aceasta în viața mea. Dar, înaintea mea, se părea că mi-am dat seama că a fost o vedenie, și eu eram în vedenie. Dar eu vorbeam cu fiul meu, Joseph. Care, el nu a fost în cameră la timpul acela. Dar cumva, chiar cum aceasta m-a izbit, eu vorbeam cu Joseph.

²⁰ Și am-am privit în sus. Și cumva în forma unei piramide, stând înaintea mea, erau păsări mici, mici, ceva ca o jumătate de țol lungime. Și ele erau, sus la vârf, pe ramuri, acolo erau o... pot spune, trei sau patru. Apoi, următoarea, ramura următoare avea poate opt sau zece. Și jos la bază, avea cincisprezece sau douăzeci.

²¹ Și ele erau luptătoare mici pentru că penele le erau zbârlite, și se părea că ele încercau să-mi vorbească, spunând ceva. Și eu eram în Vest, se părea că în jurul lui Tucson, Arizona. Și păsările priveau spre Est. Și eu ascultam atent. Încercau să spună, se părea că ele încercau să-mi spună ceva. Și ele aveau pene mici, erau toate zbârlite, și lucruri. Ele au fost rănite destul de bine. Apoi, dintr-o dată, o pasăre a început să ia locul celeilalte, sărind în felul *acela*. Și ele, păsărelele au plecat repede, zburând spre est.

²² Și când au zburat, din aceea a venit o pasăre mai mare, mai mult ca porumbeii, cu aripi ascuțite. Și-și-și ele au venit într-un stol, și cu repeziciune, mai repede decât cum au fost păsărelele, au zburat spre est.

²³ Și eu încă în a mea... cele două conștiințe împreună, am știut că eu stăteam aici, și am știut că am fost altundeva. Înțelegeți? Și m-am gândit, "Acum, aceasta este vedenie, și eu trebuie să aflu ce înseamnă aceasta."

²⁴ Și nici mai mult decât că al doilea grup de păsări au venit pe acolo, m-am uitat spre Vest. Și arăta ca în forma unei piramide, cu doi pe fiecare parte, cu unul în vârf, au venit cinci dintre cei mai puternici Îngeri pe care i-am văzut vreodată în viața mea. Așa o viteză fantastică, niciodată nu am văzut. Capetele date înapoi, și aripile Lor ascuțite, doar navigând repede! Și puterea Dumnezeului Atotputernic m-a izbit, în așa fel, încât Aceasta m-a ridicat drept de pe pământ, cu totul de pe pământ, sus.

Eu puteam să-l aud pe Joseph încă vorbind.

²⁵ Și sunet ca spargerea barierei de sunet, ca-ca un mare huruit a pornit, departe la distanță, spre Sud. Și când am fost ridicat sus... Și acolo a fost o viteză așa de fantastică a Îngerilor! Și eu-eu Îi pot doar vedea chiar acum, vedeți, așa-așa cum Ei veneau, în acea formă ca aceea, doar se avântau drept în mine.

²⁶ Acum, nu visând, acum. Nu. Eu am fost chiar acolo, foarte treaz așa cum sunt acum. Vedeți?

²⁷ Dar iată-I că vin. Și Ei erau așa fantastic de rapizi, încât m-am gândit, când Acesta s-a ridicat... Am auzit acea explozie, ca, sau ca un bubuit care a mers afară, ca o barieră de sunet. Și când s-a întâmplat, m-am gândit, "Ei bine, aceasta trebuie să însemne că eu sunt gata să fiu ucis, vedeți, într-o explozie de vreun fel." Și-și eu doar... În timp ce mă gândeam asupra acelor lucruri, m-am gândit, "Nu, aceasta nu ar fi aceea. Deoarece, dacă aceasta a fost o explozie, ea l-ar fi luat pe Joseph, de asemenea. Căci, iată-l acolo, încă vorbind, gândind că eu sunt acolo. Eu îl pot auzi. Aceasta nu era aceea."

²⁸ Acum, toată aceasta încă este în vedenie. Aceasta nu a fost... Vedeți? Aceasta era în vedenie.

²⁹ Și atunci, dintr-o dată, așa cum am realizat că eu am fost... Ei erau în jurul meu. Eu nu l-am putut vedea, dar eu am fost adus în această constelație a unei piramide a Lor, în lăuntrul acestei constelații de-de Îngeri, de cinci. Și m-am gândit, "Acum, Îngerul morții ar fi să fie unul. Cinci ar fi har." Eu mă gândeam aceea. M-am gândit, "O! Aceasta-Aceasta vine cu Mesajul meu. Aceea este a doua mea culminare. Ei vin să-mi aducă Mesajul de la Domnul." Și eu am strigat cu toată tăria mea, atât de tare cât am putut, "O Isuse, ce vrei Tu ca eu să fac?" Și când am strigat, Aceasta doar-doar a plecat de la mine.

³⁰ Eu-eu-eu nu m-am simțit chiar bine, de atunci. Vedeți? Eu eram, toată ziua ieri, eu a trebuit să stau în casă, aproape simțindu-mă conturbat. Nu-mi pot face mintea limpede. Și slava și puterea Domnului! Am fost amorțit peste tot, când Aceasta m-a părăsit. Am încercat să-mi frec mâinile. Și m-am gândit, "Eu nu-mi pot prinde răsufarea." Și am umblat în jur, și pe dușumea, și înainte și înapoi. M-am gândit, "Ce înseamnă aceasta, Doamne? Ce înseamnă aceasta?" Atunci, m-am oprit.

Am spus, "Doamne Dumnezeule, slujitorul Tău este... Eu-eu doar nu pot înțelege. De ce? Ce a fost aceea? Fă-o de cunoscut, Doamne." Ei bine, când..

³¹ Eu nu vă pot spune despre, când eu spun, "Puterea Domnului." Nu există cale să explici aceea. Nu este ce simțiți voi aici, și binecuvântările. Acelea sunt binecuvântările Domnului. Aceasta este una sacră! O, doamne! Este-este dincolo de orice își poate chiar imagina un muritor. Vedeți? Și aceasta-și aceasta m-a neliniștit, foarte rău. Aceasta nu... Nu este o binecuvântare. Este o neliniștire. Tu ești tulburat. Înțelegeți? Aceea este. Dacă ați putea măcar...

³² Dacă aș putea numai să iau vreo cale în care aș putea spune oamenilor ce era aceea, sau ce a... ce a fost simțământul acesteia! Aceasta, aceasta nu este doar cum ședem aici, vrem să ne bucurăm. Este-este ceva care fiecare nerv din tine doar... Este dincolo de frică. Este dincolo de înspăimântare. Este o reverență sfântă. De... eu... Nu există cale să o explici. Chiar, până, spatele meu întreg, sus și-n jos pe șirea spinării, prin degetele mele, sus și-n jos în picioarele și degetele mele de la picioare, întreaga mea ființă era doar amorțită, vedeți, întocmai cum tu ai-tu ai ieșit afară din lume, pe undeva. Și-și aceasta mă părăsea, treptat, și am spus către-către Domnul, "Vrei Tu doar să mă lași să știu, O Dumnezeule?"

³³ Eu presupun, că, cel mai apropiat care a venit vreodată să fie așa de tare din nou, era când am fost la Zurich, Elveția, acel timp când El mi-a arătat acel Vultur German privind acel călăreț Englez să vină jos prin Africa. Și El a spus, "Toți au păcătuit și sunt lipsiți de slavă."

³⁴ Și eu am plâns către Domnul, să mă ajute. Și eu-eu vreau ca El să-mi dea tălmăcirea, pentru că eu m-am întrebat dacă a însemnat-dacă a însemnat că eu urma să mă duc, eu urma să fiu ucis. Și dacă a fost, eu nu urma să spun familiei nimic despre aceasta. Este timpul meu să mă duc Acasă, păi, eu doar mă voi duce Acasă, aceea este tot. Dar dacă-dacă aceea este ce înseamnă, eu nu am vrut să spun familiei, nu am vrut ca ei să știe ceva despre aceasta. Doar o las să se facă, și aceea-aceea ar fi totul privitor la aceasta.

³⁵ Am spus, "Doamne, ajută-mă. Eu nu vreau să spun familiei, dacă-dacă Tu o să... Aceasta, este chemarea mea Acasă, ei bine, mă voi-mă voi duce." Tu vezi. Am spus. Și, voi știți, voi sunteți...

³⁶ Voi ziceți, "Ei bine, de ce nu te-ai gândit la ce ai spus în vedenie, ce a spus vedenia?"

³⁷ Dar tu nu te poți gândi la lucruri ca acelea atunci. Tu... eu nu pot, oricum. Și m-am gândit... Eu am fost doar tulburat, necăjit. Tu nu știi cum să gândești. Tu nu te poți gândi.

³⁸ Și am spus, "Tată Ceresc, dacă aceea a însemnat căci-căci o explozie urma să mă ia, ei bine, lasă-mă să știu acum, așa ca eu să nu spun nimic despre aceasta. Lasă ca slava și puterea Ta să vină din nou asupra mea, și să mă ridice din nou sus. Sau, lasă să vină slava ta asupra mea, și atunci eu voi-eu voi știi atunci că a însemnat-a însemnat aceea, și astfel eu o voi păstra în mine însumi." Și nimic nu s-a întâmplat.

³⁹ Astfel atunci am zis, "Atunci, Doamne, dacă a însemnat că Tu urmează să trimiți Mesagerii Tăi pentru însărcinarea mea, atunci lasă ca puterea Ta să vină din nou." Aceasta parcă m-a luat afară din cameră!

⁴⁰ Deși, eu-eu mi-am revenit, cu Biblia mea în mâna mea, atunci, vedeți, și cerând lui Dumnezeu să mă ajute. Și când am cerut, El-El mi-a arătat ceva în Scriptură, aparținând chiar la aceasta, chiar acolo. Și m-am gândit, "Ar putea ca aceea să fie de fapt aceea? Cum am făcut eu aceea?" Și, o, eu-eu nu pot explica aceste lucruri, oamenilor. Aceasta este dincolo de orice despre ce știu eu. Vedeți?

⁴¹ Soția mea este o femeie foarte ciudată; una din cele mai bune din lume. Dar, puțină vreme, eu nu am spus nimic despre aceasta. Am mers înainte. Ea a știut că era ceva ce s-a întâmplat. Astfel când i-am spus, ea a zis, "Tu știi, Bill, eu te văd și te aud, în multe din lucrurile acelea." A zis, "Tu știi că eu te cred cu toată inima mea," ea a spus. Ea a spus,

"Dar aceea într-adevăr a avut ceva."

⁴² Aceasta doar se pare, că doar mă zguduie, acea explozie și acea venire rapidă a acelor Îngeri în felul acela, cinci din ei împreună, într-o-o constelație a Lor. Asemănător, cam cum-cum am avut acea piramidă desenată aici, vedeți, Ei păreau să fie. Întâi, se părea parcă, un fel de un... în depărtare, Ei arătau cumva ca acea culoare de porumbei. Și ei erau în-în venind din *această* parte. Și ei, arătau ca: unu, doi, trei, patru; și atunci unul drept în vârful, vedeți, formând cinci. Și au venit cu așa viteză! Nu există nimic, nici avioane, nici nimic altceva nu se poate compara cu *aceea*.

⁴³ Și eu pot doar să-I văd, și capetele Lor întoarse cumva la o parte. Aripile acelea înclinate înapoi, plini de armură, și aici vin Ei, așa de, "Șiuuu!" În felul *acela*. Doar au venit drept în jos, și doar m-au luat drept în această piramidă a constelației Lor. Am văzut că am fost ridicat, sus de pe pământ. M-am gândit poate... am auzit departe în distanță, acel răget, "Huum!" Ca un-un-un avion când acesta trece de bariera sunetului, voi l-ați uzit să se întâmple în felul acela, doar ca un răget îndepărtat.

⁴⁴ M-am gândit, "Aceasta poate însemna acum, când acum această viziune mă părăsește, că eu o să fiu ucis de o explozie sau ceva." M-am gândit, "Iată-mă aici. Eu sunt ridicat sus. Eu sunt... Ei, Ei sunt aici pe undeva. Eu sunt-eu sunt în aceasta, această piramidă de Îngeri aici. Dar, eu-eu nu știu. Poate că Domnul vine să mă ducă Acasă."

Atunci l-am auzit pe Joseph jos acolo, zicând, "Tati?"

Am gândit, "Nu, dacă aceea este, aceasta l-ar fi luat și pe el, de asemenea."

⁴⁵ Atunci Ceva a spus, "Tu..." Rețineți, eu aștept, uitându-mă după un Mesaj pe care eu întotdeauna l-am așteptat, ceva.

⁴⁶ Și viziunea, ziua cealaltă, voi știți, cum am avut aici nu de mult, spunându-mi despre ce urma să se întâmple; cum am predicat înăuntru, de la soare, în acest loc. Și-și atunci El a spus, "Acum reține, a doua culminare încă trebuie să vină."

M-am gândit, "Acolo va fi un Mesaj."

⁴⁷ Vă amintiți de Mesajul meu aici? Deschiderea acelei pietre de vârf, unde, acele șapte glasuri și peceti care nici măcar nu sunt scrise în Cuvântul lui Dumnezeu. Vă amintiți? Și aceasta m-a dus în acea piramidă.

⁴⁸ Și Junie Jackson, dacă tu ești aici, acel vis care tu mi l-ai dat nu de mult. Eu nu o să-l spun în dimineața aceasta. Tu ai fost așa de... Dumnezeu a fost așa de perfect. Și scuză-mă pentru că nu ți-am dat tălmăcirea; căci eu am văzut ceva mișcându-se.

J. T., același lucru, vedeți. Și eu-eu-eu am știut aceea. Și Sora Collins, exact la fel. Vedeți?

Și șase din acelea, conducând chiar drept la același lucru.

⁴⁹ Și atunci viziunea care v-am spus-o la toți, ani în urmă, s-a întâmplat chiar ziua cealaltă. Vedeți? Care se va întâmpla.

⁵⁰ Și iat-o acolo, zăcând chiar, totul zăcând chiar acolo afară. Este doar ceva ce se mișcă. Eu nu știu ce este. Dumnezeu să mă ajute; rugăciunea mea.

Să ne rugăm.

⁵¹ Tată Ceresc, noi suntem-noi suntem doar muritori, și aici stăm noi în dimineața aceasta. Și, Doamne, eu... Tu m-ai trimis să conduc această turmă mică și această biserică. Și eu sunt la sfârșitul meu. Eu nu știu încotro, ce, unde, vine. Dar eu știu acest singur lucru, că, Tu ai spus că Tu "faci toate lucrurile să lucreze împreună spre bine" pentru acei care Te-au iubit și sunt chemați după scopul Tău. Eu Te rog, Dumnezeule, ca mâna Ta mare de milă să fie asupra noastră.

⁵² Noi cu adevărat știm că Tu ești Dumnezeu. Și noi știm că Tu nu ești unul care a trăit într-o zi care s-a dus, dar Tu încă trăiești astăzi. Tu întotdeauna ai fost Dumnezeu. Tu întotdeauna vei fi Dumnezeu. Tu ai fost Dumnezeu înainte de timp, și Tu vei fi Dumnezeu când nu va mai exista timp. Tu încă vei fi Dumnezeu.

⁵³ Și noi suntem în mâinile Tale, Doamne. Noi suntem doar lut, și Tu ești Formatorul, Olarul. Modelează viețile noastre, Doamne, în felul în care să obții cel mai bun serviciu ca să Te onoreze. Admite aceasta, Tată. Noi suntem doar în mâinile Tale.

⁵⁴ Noi nu am avut nici o cale să ne aducem pe noi aici, sau noi nu știm cum ne vom duce afară. Domnul, Tu ne dai viață, și Tu ai... Noi ne dăm viețile îna pai Ție, și, în așa fel, Tu ne-ai dat, în schimb, Viață Eternă. Credința noastră suflă aceea chiar în ființele noastre. Și noi Te iubim pentru aceasta, pentru că noi știm că într-o zi noi Te vom vedea, și Tu vei fi în slava Ta. Și noi ne vom uita asupra Lui. Și noi dorim să auzim acele cuvinte, "A fost bine făcut, servitorul meu bun și credincios. Intră în bucuriile Domnului, care au fost pregătite pentru tine de la întemeierea lumii." Până la timpul acela, O Dumnezeule, când noi toți ne întâlnim, călăuzește-ne.

Noi suntem slujitorii Tăi, și ne cerem iertare pentru păcatele noastre.

⁵⁵ Aceste viziuni puternice, Doamne, sunt prea mult pentru slujitorul Tău. Eu nu știu ce să fac. Eu-eu doar știu că ele vin. Și eu pot numai să spun ce am văzut, și ce s-a spus. Și uneori aceasta mă sperie, Doamne. Și mă-mă întreb ce să fac.

⁵⁶ Atunci eu iau Biblia și citesc înăuntru acolo cum trebuie că s-a simțit Isaia în ziua aceea în templu, când el a văzut

acei Îngeri, cu aripile peste picioarele Lor. Nu-i de mirare că el a strigat, "Vai de mine! Căci ochii mei au văzut slava Domnului."

⁵⁷ Și atunci a fost când profetul a strigat: după ce el a fost curățit în templu, când Îngerul a luat cleștele și a luat un cărbune de Foc și l-a pus pe buzele lui, după ce el a mărturisit că el era un om cu buze necurate, și locuind cu, printre oameni necurați. Totuși, el era un profet. Îngerul a luat cleștele și a pus cărbunele de Foc pe buzele lui și l-a curățit, și a spus, "Acum mergi, profețește."

Doamne Dumnezeule, Isaia a strigat, "Iată-mă, Doamne. Trimite-mă pe mine."

⁵⁸ Când, El a zis, "Cine se va duce pentru noi?" Pentru acea generație stricată și preacurvară!

⁵⁹ O Dumnezeule, lasă să se repete din nou. Lasă să vină iarăși, O Doamne. Trimite pe Duhul Sfânt cu Foc de curățire. Căci, eu mărturisesc, eu sunt unul cu buze necurate, și locuiesc pe acest pământ aici cu oameni necurați. Și noi suntem necurați în privirea Ta, Doamne. Dar, o, trimite puterea curățitoare, Duhul Sfânt! Curățește-ne, O Doamne. Curățește pe slujitorul Tău, Doamne.

⁶⁰ Și atunci vorbește, Doamne. Slujitorul Tău ascultă. Eu tânjesc să aud acel Glas. Eu sunt al Tău. Folosește-mă, Doamne, cum Tu vezi potrivit, în timp ce mă pun pe altarul

Tău. Lasă Duhul Sfânt să mă curățească, Doamne; și unge și trimite înainte, Doamne, dacă Tu vrei ca cineva să meargă, dacă aceasta este ora și acesta este timpul.

⁶¹ Eu-eu nu știu, Doamne. Eu-eu doar știu că am văzut acei Îngeri. Și Tu cunoști lucrurile acelea să fie exact Adevărul. Și mă rog, Doamne, "Vai de mine," deci ajută-mă.

⁶² Iar acum binecuvântează acest popor. Și noi suntem aici astăzi, chiar înaintea ajunului acestui timp de sărbătorire a nașterii Domnului nostru. Ne rugăm ca Tu să ne ajuți.

⁶³ Și în dimineața aceasta, slujitorul Tău, Fratele nostru Neville, a simțit că poate ar fi un timp ca el doar să se odihnească câteva momente, și poate eu să vorbesc. Și mă-mă rog ca Tu să mă ajuți acum.

⁶⁴ Există acei aici, Doamne, și toți dintre noi, avem nevoie de Tine. Astfel ne rugăm acum ca Tu să ne binecuvântezi așa cum citim Cuvântul Tău și medităm pentru puțină vreme. Lasă ca Duhul Tău să vină asupra noastră, Doamne. Și curățește-ne și pune-ne în Flăcări, cu Duhul Sfânt, cu Mesajul lui Dumnezeu, proaspăt de la altar, să zguduie o lume muribundă, înainte de apropierea marelui Dumnezeu Etern. Căci noi o cerem în Numele lui Isus, Fiul Lui scump, și Mântuitorul nostru. Amin.

⁶⁵ Acum eu doresc să vă atrag atenția spre ceva Scriptură aici, și câteva notițe, pe care le-am însemnat jos.

⁶⁶ Și eu cred, că Doc, sau Billy, sau unul din ei mi-a spus, că vor să lăsăm afară un pic devreme, din cauza copiilor. Ei au niște cadouri pentru aceasta.

⁶⁷ Voi micuților care tocmai ați ieșit din școala voastră Duminicală, voi-voi doar stați pe aici, doar pentru puțină vreme. Ce spunem noi de aici poate să fie puțin adânc pentru voi, dar voi-dar voi doar să ședeți liniștiți cu mama și tata, pentru câteva minute. Eu vreau să vorbesc cu ei.

⁶⁸ Acum, acolo în Psalmi, al 89-lea Psalm, eu vreau să citesc un verset sau două, din al 89-lea Psalm. Eu o să încerc să citesc al 50-lea, 51-lea, și al 52-lea verset din Psalmul 89.

⁶⁹ Acum, puteți voi auzi departe de tot înapoi în spate, în regulă? Dacă voi puteți, ridicați-vă mâinile sus. Astfel eu... Care este... Sunt toate aceste microfoane receptive? [Cineva zice, "Eu nu știu." – Ed.] Este *acesta* mai bine, sau *acesta*? *Acesta*? *Acesta*? ["Acestea două pe margine sunt receptive."] Chiar aici, *acestea* două pe margine? ["*Acesta, acesta, și acesta.*"] În regulă.

⁷⁰ Acum, eu nu știu dacă ei urmează să înregistreze aceasta sau nu. Acesta este doar cumva un eveniment neașteptat în dimineața aceasta.

⁷¹ Dar să nu uitați acum, să vă aveți toți prietenii. Și eu-eu vreau ca să fiți siguri, aproape, să încercați să participați la adunarea din duminica următoare.

⁷² Ei vor avea în curând biserica terminată aici afară, eu presupun. Și eu voi-eu voi fi înapoi atunci pentru aceasta, să predic acele Șapte Peciți, dacă va fi voia lui Dumnezeu, afară din Scriptură aici.

⁷³ În Cartea Psalmilor, al 89-lea capitol, începem cu al 50-lea verset. Ascultați atenți la citirea Cuvântului acum.

Adu-ți aminte, Doamne, de ocară robilor Tăi; cum port în sân ocară tuturor popoarelor puternice;

Cu care vrăjmașii Tăi au ocărât, O DOAMNE; cu care ei au ocărât împotriva pașilor unsului Tău.

Binecuvântat să fie DoMNUL pentru totdeauna. Amin, și Amin.

⁷⁴ Mi-ar place să vă vorbesc pentru câteva momente despre... Eu vreau ca voi să însemnați aceea, întâi, și citiți aceea iarăși și iarăși, foarte bine. Poate aceasta suportă citirea din nou chiar acum. Ascultați atenți acum. Vedeți?

Adu-ți aminte, Doamne, de ocară robilor Tăi; cum port în sân ocară tuturor popoarelor puternice;

Cu care vrăjmașii Tăi au ocărât, O DOAMNE; cu care ei au ocărât împotriva pașilor unsului Tău.

Binecuvântat să fie DoMNUL pentru totdeauna. Amin, și Amin.

⁷⁵ Studiați-L atenți, cum David l-a vorbit. Eu vreau să folosesc ca text... Acesta este foarte ciudat, dacă din nou un text de Crăciun; dar cum am predicat duminica trecută asupra unui text ciudat. Eu uit ce a fost acum. Acesta a fost... [Un frate zice, "Lumea Se Destramă," – Ed.] Poftim? ["Lumea Se Destramă."] Destrămarea: Lumea Se Destramă.

⁷⁶ Acum eu vreau să folosesc ca text, această duminică: *Ocara Pentru Cauza Cuvântului*. Acum lăsați-mă să o repet din nou, foarte bine. *Ocara Pentru Cauza Cuvântului*.

⁷⁷ Dumnezeu are un timp, și un motiv pentru acel timp, să împlinească toate Cuvintele Lui. Dumnezeu știe chiar exact ce o să facă El. Noi nu știm. Noi doar trebuie să-l primim așa cum El ni-l dă. Dar, El știe, și nu există nimic să meargă greșit cu ce El-el a planificat să facă. Aceasta totul trebuie să se petreacă. Acolo trebuie să fie, uneori, lucruri aspre și grele, numai ca să aducă afară natura reală, adevărată a obiectului.

⁷⁸ Voi știți, ploaia se naște în ceruri tunătoare, cu fulgere în zigzag, aspre, azvârlite. Și dacă nu am avea ploaie, noi nu am trăi. Dar voi vedeți ce se cere să aducă ploaie? Tunet, fulger, fulgerare, mânie. Și de acolo vine ploaie.

⁷⁹ O sămânță trebuie să moară, să putrezească, să se descompună, să miroase, și să meargă înapoi în pulberea pământului, pentru ca să producă viață nouă.

⁸⁰ Se necesită bătutul aurului, întors pe o parte și pe alta, înainte și înapoi, și bătut până când toată zgura este scoasă afară din el. Nu pentru că el strălucește, căci pirita de fier, care este cunoscută ca aurul prostului, strălucește ca aurul adevărat. Dar, tu le pui pe amândouă împreună. Tu să le așezi afară la o parte, tu cu greu le poți deosebi. Dar să le pui împreună, tu le poți deosebi. Și bătătorul întotdeauna trebuie să bată până el-până el își vede propriul lui chip reflectând în aur.

⁸¹ Și Dumnezeu stabilește un timp și are un scop pentru tot ce face El. Nu există nimic să se întâmple doar accidental pentru acei ce iubesc pe Domnul și sunt chemați după chemarea Lui. Vedeți? Noi suntem predestinați. Și totul lucrează chiar bine, pentru aceea, deoarece El nu poate minți. Și El a spus că era așa, că fiecare lucru își are timpul lui, vremea lui, și își are felul lui. Și Dumnezeu este în spatele fiecărei mișcări. Și uneori tu gândești că totul merge greșit. Aceasta depinde de noi. Lucrurile acelea sunt puse asupra noastră, încercări și întrebări. Aceasta este testare, să vadă cum vom reacționa asupra unei acțiuni.

⁸² Câtva timp în urmă în, sus în Vermont, Fratele Fred și eu am mers acolo pe partea New York-ului, dincolo de Lacul Champlain, și noi am ajuns dincolo pe partea New York-ului. Și eu am mers sus pe munte unde acel, sus pe Muntele Hurrricane, unde obișnuiam să vânez. Și acolo îmi amintesc când am fost pierdut, și cum că Dumnezeu m-a condus înapoi, doar prin Duhul Sfânt singur, printr-o furtună. Că, eu aș fi murit, pierit, și așa ar fi murit soția mea și Billy, jos într-o tabără mică la mile depărtare. Și eu am fost întors în jur.

⁸³ Și acolo a fost doar puțină zăpadă prin care noi am tras, să ajungem în tabără, primăvara de vreme. Și eu stăteam acolo vorbind cu Fratele Fred, și Duhul Sfânt a spus, "Du-te afară de unul singur." Și m-am mutat afară în tufiș puțină vreme, un loc. El mi-a spus, "Acolo este o cursă pusă pentru tine. Fi atent acum." Dar El nu mi-a spus cum, și ce. Am venit înapoi și i-am spus Fratelui Fred.

⁸⁴ Am mers la biserică seara aceea în auditoriu, am anunțat-o la oameni. Și seara următoare s-a întâmplat. Și atunci stând acolo când El mi-a spus, asupra unor batjocoritori, El a spus, "Aceasta este în mâinile tale. Fă cu ei. Orice spui tu, se va întâmpla chiar acum."

⁸⁵ Ia te uită. Unde, cineva lipsit de respect, neevlavios, și își băteau joc și batjocoritori la adunare, un om tânăr și o femeie tânără. Și el încerca să facă dragoste vulgar cu ea în clădire; și atenția fiecăruia, în timp ce eu încercam să predic. Și i-a tras capul ei înapoi și s-a urcat în poala ei, și i-a dat capul înapoi și a încercat s-o sărute, și se comporta în felul acela în adunare, atrăgând atenția.

⁸⁶ Și Duhul Sfânt a spus, "Acum el este... Ei sunt în mâinile tale. Ce vei face tu cu ei?"

⁸⁷ Acolo a fost o tăcere sfântă. Fiecare a stat în liniște de moarte. Și m-am gândit, "O Dumnezeule, ce trebuie să fac?"

⁸⁸ Atunci mi-am amintit, dacă nu ar fi fost avertizarea Duhului Sfânt, două zile înainte. Am spus, "Eu vă voi ierta." Acum, aceea a fost ce El a vrut ca eu să spun. Vedeți?

⁸⁹ Deoarece, până la urmă, am-am fost vinovat, poate nu de aceea, dar vinovat. "Și vinovat de puțin este vinovat de tot."

⁹⁰ Astfel am spus, "Eu vă iert." Și există martori șezând aici acum, care erau acolo atunci. Atunci Duhul Sfânt a căzut direct.

⁹¹ Acum, voi vedeți, eu cred că toate lucrurile acestea aveau o însemnătate. Ce vei face tu cu o putere? Cum ai vedea, tu, reacțiunea unei acțiuni? Ceva care vine ca o faptă, atunci cum acționezi tu la acțiunea aceea? Înțelegeți voi ce vreau să spun? Ce ați face voi? Și poate toată aceasta a lucrat până unde suntem noi acum. Eu nu știu. Eu-eu doar nu pot spune. Dar acolo întotdeauna a fost vreo cale...

⁹² Și rețineți că, ocară a-a Cuvântului a... Cuvântul întotdeauna a purtat o ocară. Prin toate epocile, Cuvântul uns al lui Dumnezeu a fost întotdeauna ocărât. Și acela este motivul că este așa de greu pentru oamenii care nu înțeleg, să știe cum să accepte acea ocară.

⁹³ Vă puteți aminti de ucenicii care s-au întors înapoi și se bucurau din cauză că au socotit că ei erau socotiți vrednici

să suporte ocară Numelui Său? El a spus, "Toți care trăiesc evlavios în Cristos vor suferi o persecuție," ocară Cuvântului.

⁹⁴ Voi întotdeauna trebuie să suportați această ocară ca să vă dați examenul, să vedeți. Fiecare om care vine la Cristos trebuie mai întâi să fie instruit ca un copil, pentru-pentru scopul pe care Dumnezeu l-a rânduit pentru tine. Și rețineți, dacă măcar puteți să păstrați tăcerea! Rețineți, dacă El te-a chemat pentru aceasta, nu există nimic care să o poată ține să nu se întâmple. Nu există draci suficienți în chin, fără ca Cuvântul lui Dumnezeu să fie făcut manifestat. Tu ești născut pentru un scop, și nimeni nu-ți poate lua locul. Tu ai putea avea imitatori și de toate, dar ei niciodată nu-ți vor lua locul. Corect. Cuvântul lui Dumnezeu va triumfa. El nu poate da greș. Acolo este unde fiecare Creștin ar trebui să stea, știind aceea-aceea. Și încercările vor apărea, și par din fiecare parte, pentru tine. Dar reține, Dumnezeu are un scop, și toată aceasta va lucra bine.

⁹⁵ Acum doar să numim din urmă-câteva evenimente din Cuvântul lui Dumnezeu fiind împlinite, și acei care au purtat Cuvântul în epoca lor.

⁹⁶ Am-am simțit în Duhul, nu de mult, că cineva mă critica. Aceasta poate că a fost în tărâmul benzii. De a mă referi întotdeauna așa de mult, să merg în urmă și să aleg personaje din Biblie despre ceea ce spun. Ei bine, eu fac aceea pentru un scop. Biblia a spus că aceste lucruri sunt scrise ca noi să ne putem uita la ele. Și aceea este singura cale, fără o pregătire, singura cale ce o pot face, este să mă refer înapoi și să spun, "Voi vedeți unde *această* stare, ce s-a întâmplat prin aceasta, unde a avut *aceasta* loc." Vedeți? Și atunci tu doar te pui pe tine înăuntru acolo.

⁹⁷ Așa cum am predicat, nu de mult, despre băiețelul de afară pe un vapor, voi știți, și-și bătrânul căpitan trăgea să moară. El era bolnav. Și el a întrebat dacă nu era o Biblie pe bord. Și ei au prins pe băiețelul care avea Biblia, și el a venit și a citit Isaia 53:5. "El a fost rănit pentru fărădelegile noastre, învințit pentru nelegiuirile noastre." Și el a spus, "Lăsați... Lăsați-mă să vă spun, căpitane, cum obișnuia mama mea să citească aceasta." A spus, "Iată felul cum a scris-o ea. 'El a fost rănit pentru fărădelegea lui Willy Pruitt. Și El a fost pedepsit pentru Willy Pruitt. Și toate lucrurile acestea pe care i le-au făcut Lui, au fost pentru Willy Pruitt.'" Acela era numele lui.

Bătrânul căpitan a spus, "Îmi place aceea. Ai putea să citești numele meu în aceasta?"

⁹⁸ El a spus, "Am să încerc." Și a spus, "El a fost rănit pentru fărădelegile lui John Quartz. El a fost învințit pentru nelegiuirea lui John Quartz. Și cu rănile Lui John Quartz a fost vindecat."

El a spus, "Eu o văd." Și Domnul l-a vindecat. Vedeți?

⁹⁹ Citește-ți numele tău în ea. El a fost rănit pentru fărădelegile lui William Branham. El a fost învințit pentru nelegiuirea lui William Branham. El a făcut aceea pentru mine, și El a făcut aceea pentru voi. Citiți-vă numele în aceasta.

¹⁰⁰ Ei bine, acela este felul cum îmi place să aduc Scripturile la al meu-poporul meu, este ce El a făcut pentru altcineva care s-a supus Lui. Ce a făcut El pentru altcineva care a fost devotat la Causă, și ce a făcut El pentru altcineva care nu a fost adevărat pentru Causă, atunci tu citește-ți numele în aceasta. Dacă tu ai fi fost acolo, ce fel de poziție ai fi luat tu? Și ține minte, tu ai privilegiul, astăzi, să iei același fel de poziție.

¹⁰¹ Când, Noe, la ocară Cuvântului care Dumnezeu i l-a vorbit. Noe, acolo era o ocară. Noe a trăit într-o epocă științifică, unde au existat realizări științifice încât ei au fost în stare să producă, ceea ce era dincolo de orice care noi am produs astăzi. Ei erau mai luminați, mai inteligenți. Știința lor era mult mai avansată, față de a noastră. Și doar rețineți, el a trebuit să suporte ocară Cuvântului pe care el l-a predicat, o sută și douăzeci de ani, în fața batjocoritorilor. Marile lor căi științifice le-au dovedit că nu a existat ploaie în ceruri. Dar, totuși, Noe a auzit Cuvântul Domnului, și Acesta a fost contrar concepției lor despre Acesta. Astfel, înainte ca viața lui să poată să fie salvată, el trebuie să stea în față și să îndure ocară cu care acești batjocoritori îl ocărau.

¹⁰² O, nu a existat îndoială, ei trebuie că lor le-a părut rău de sârmanul predicator bătrân. Ei nu l-au băgat înăuntru sau nimic, pentru că poate acolo nu au fost multe case de felul acela în ziua aceea. El era inofensiv. El nu urma să vatăme pe nimeni, așa că ei doar l-au lăsat în pace. "Mergi înainte, bătrânul fanatic sus acolo pe coasta aceluia deal, construind o corabie departe acolo afară unde nu există apă. O, bine, sârmanul ins bătrân! Dar," și ziceau, "de unde o să-ți iei tu apa, să-ți plutești corabia, Noe?"

"Ea vine jos din ceruri."

¹⁰³ "Nonsens. Noi putem trage în lună și stele, cu radar," orice aveau ei. "Nu există ploaie sus acolo."

Dar el a spus, "Dumnezeu a spus că El o să pună ceva sus acolo."

"Cum o să o facă El?"

¹⁰⁴ "Aceea este treaba Lui. Singurul lucru ce trebuie să fac este să vă avertizez să ieșiți de aici."

¹⁰⁵ Este cam la fel acum. "De unde vine focul?" Frate, este puțin mai clar astăzi decât cum a fost pentru timpul lui Noe. Noi deja vedem unde este el. Doar gata să lovească, asta-i tot. Știința deja a... Nu există nici o scuză de data aceasta, deloc, pentru că știința deja l-a găsit. Da, domnule.

¹⁰⁶ Astfel acum noi aflăm că a fost un mare lucru. Astfel lor le-a părut rău de sârmanul predicator bătrân, și doar l-au lăsat să meargă. A fost un lucru ciudat, poate, pentru acei oameni, să gândească că un om care se presupunea a fi

inteligent, și ar crede că Dumnezeu, Creatorul cerurilor și pământului, ar face ceva, sau să spună ceva ce El urma să facă, care era contrar la felul lor de gândire, ce aveau ei. Poate voi nu a-ți înțeles. Priviți. Era... Ei au gândit că ei puteau dovedi fiecare lucru natural prin știința lor. Dacă acela nu este felul de lume în care noi trăim astăzi, una intelectuală, lume educațională plină de știință! Și orice care ei puteau dovedi, aceea era greșit, Dumnezeu este... "Nici un Dumnezeu nu putea vreodată vorbi ceva care (era) putea să fie dovedit științific că aceasta nu era acolo."

¹⁰⁷ Acum, ei au aceeași idee astăzi. Dacă doctorul tău spune că tu ai cancer, tu trebuie să mori, și știința dovedește că tu ai cancer, și acesta este într-un stadiu avansat, este naiv să gândești ceva diferit, deoarece tu o să mori; aceea-i tot. Știința spune că tu o să mori. Ei te-au examinat, și aceea este totul. Tu urmează să mori. Și ei gândesc că este nebunesc dacă tu încerci să spui că Dumnezeu a promis s-o facă. Vedeți, așa cum a fost, voi trebuie să suportați acea ocară.

¹⁰⁸ Ei spun, dacă doctorul spune aici, "Noi am privit înăuntru, și cancerul este avansat. Noi te-am deschis. El este prin tot trupul tău, și prin inima ta, prin plămâni tăi, prin ficatul tău, peste tot. Aceasta este imposibil."

Astfel, voi vedeți, când tu zici, "Dar el o să trăiască, oricum."

Ei zic, "Ei bine, sărmanul ins, doar lăsați-l în pace."

¹⁰⁹ Îmi amintesc seara aceea. Bill Hall, Fratele Hall jos la biserica Milltown, mulți dintre voi vă amintiți cazul. Și când el... Ei m-au chemat afară. Soția mea, soacra și eu, am mers aici afară. El s-a căsătorit cu o fată care era o soră, eu cred, cu George Cupp, care era primarul orașului, sau judecătorul aici. A lui... Acela era cumnatul lui. Ei l-au adus aici sus să moară. Doctorul în Milltown, doctorul în New Albany, i-a diagnosticat cazul ca, cancer de ficat. Astfel eu am mers jos s-o vizitez pe D-na Hall. Și el a primit gălbinaș, și el a fost galben peste tot. Și am spus, "Ei bine, eu presupun că el o să moară." Și am spus...

¹¹⁰ Ea a spus, "Frate Bill, există vreo cale care are... Poți tu să auzi de la Dumnezeu?"

Am spus, "Eu-eu nu știu, Soră Hall. Mă pot ruga."

¹¹¹ M-am rugat. Și am mers înapoi acasă, și Domnul nu mi-a spus nimic. Apoi am mers înapoi, ziua următoare, și m-am rugat din nou.

Și ea a spus, "Cunoști tu vreun doctor bun?"

¹¹² Am spus, "Ei bine, doctorul nostru de familie este Dr. Sam Adair, jos aici în Jeffersonville. El este-el este-el este... Tata lui a fost doctorul nostru de familie. Tânărul Sam și eu am fost întotdeauna prieteni intimi, și-și noi am mers la școală cam la același timp, am fost crescuți împreună. Noi întotdeauna mergem la el când este ceva în neregulă."

Ea a spus, "Mă întreb dacă el ar veni să se uite la Bill Hall?" soțul ei.

Am spus, "Eu îl voi întreba."

¹¹³ Ei bine, Sam mi-a spus, el a spus, "Billy, dacă doctorul a spus că el avea cancer," a spus, "există numai un singur lucru, ca eu să fac, eu îl voi trimite la cineva care este mai deștept decât mine, la un specialist. Și noi vom lua razele x; și noi nu-l vom mai pune sub alte necazuri."

¹¹⁴ Noi am trimis la New Albany și am primit razele x de la doctorul de acolo jos. L-am dus la Louisville și l-am examinat, l-am dus acolo într-o ambulanță, și l-am adus înapoi.

¹¹⁵ Ei bine, desigur, el nu a vrut să-i spună D-nei Hall care era boala lui, astfel el m-a chemat pe mine. El a spus, "El o să moară," a spus, "prietenuțel tău predicator." A spus, "Specialistul din Louisville tocmai m-a sunat, și a spus, 'Diagnosticul care doctorii l-au dat în-în... jos în Milltown; și doctorul, în New Albany; au dat felul corect de diagnostic.'" Și a spus, "Acesta este cancer de ficat, și este avansat. Și, Billy, noi nu-i putem tăia ficatul omului afară, și el să trăiască." A spus, "El o să moară. Și dacă el este un predicator, el ar trebui să fie gata."

¹¹⁶ Am spus, "Acea nu este chestiunea. Dar el nu este în vârstă de peste vreo cincizeci și cinci de ani, așa că el încă are multă viață în el, să predice." Și am spus, "Ei bine, dacă el o să moară, aceea o stabilește atunci. Îți mulțumesc, Dr. Sam."

¹¹⁷ Și am mers jos și am chemat-o pe D-na Hall afară, și i-am spus. Am spus, "D-na Hall, Sam a spus că diagnosticul din Louisville acolo a fost la fel cum a fost în New Albany și Milltown. Omul moare. Fratele Hall o să moară. Și el are cancer în ficat, și acesta este avansat."

¹¹⁸ Și astfel ea a început să plângă. M-am întors în jur și m-am rugat cu el. Și el a fost așa de dincolo de el însuși, atunci, încât el nu a știut că eu eram în cameră.

¹¹⁹ Astfel, am venit înapoi. Și o mulțime de oameni au fost veniți la casă, în zilele acelea. Acolo nu era nimeni altul pe câmp. Aceasta nu a fost contaminată cu așa de mult, și oamenii veneau de peste tot.

¹²⁰ Am vrut să mă odihnesc puțin. Așa că m-am strecurat înăuntru, m-am sculat devreme, pe la două treizeci, sau ora trei. Fratele Wood încă nu s-a mutat sus în alee. Și m-am uitat afară pe potecă, și acolo nu a fost, nimeni acolo afară, astfel mi-am luat șapca veche și m-am strecurat în camera de zi, și mi-am luat pușca mea .22. Și eu urma să mă duc afară și să vânez veverițe, până s-a făcut cam ora opt, și atunci să mă culc jos lângă un pom pe undeva și să dorm puțin. Tu nu puteai să obții aceasta în jurul casei.

¹²¹ Mi-am luat șapca și am pornit prin cameră. Atârând pe perete a fost un măr. Și el a fost cel-cel mai contaminat măr. A fost mâncat de viermi, și a fost noduros, și a fost scabios peste tot. Și m-am gândit, "Pentru ce l-a atârnat Meda acela pe perete?"

¹²² Și am observat, din nou, și acesta nu a fost pe perete. El era suspendat afară în aer. Mi-am smuls jos șapca veche, am pus pușca în colț, și am căzut pe genunchi. Am spus, "Doamne, ce ai vrea Tu ca slujitorul Tău să știe?"

¹²³ A venit jos un altul, a venit jos un altul, până cam patru sau cinci mere (eu uit acum chiar care a fost) pluteau acolo. Apoi un măr foarte mare, frumos, cu dungi în el; doar unul foarte mare, măr ce arăta sănătos, a venit jos și le-a mâncat pe acele alte mere ce arătau ramolite. Și El a spus, "Ridică-te. Stai în picioare." A spus, "Du-te, spune-i lui Bill Hall, el nu o să moară. El o să trăiască."

¹²⁴ O, am alergat așa de repede cât am putut, și am spus, "D-na Hall, eu am AȘA VORBEȘTE DOMNUL. El o să trăiască." Și el m-a auzit. Și el a încercat să plângă, și el nu a mai putut să vorbească.

¹²⁵ Am venit înapoi și l-am sunat pe Sam. Și am spus, "Sam, al nostru-fratele nostru o să trăiască."

El a spus, "Cum poate el trăi în felul acela?"

¹²⁶ Am spus, "Acea nu este ca eu să descifrez. Dumnezeu a spus așa. Acea o stabilește."

¹²⁷ El trăiește astăzi. Acea a fost cu vreo zece ani în urmă. Doar tare și sănătos. Soția lui a murit de atunci. El s-a recăsătorit din nou.

¹²⁸ Cum o să i se întâmple lui George Wright, și mai mulți am putea noi spune, care i-am putea numi? Ce este aceasta? Este să suporti ocară. Ei râd și fac haz.

¹²⁹ Îmi amintesc când înainte de inundația din '37. Am stat acolo cu Falls City Transfer Company, și le spuneam despre, că acolo urma să fie treizeci și două de picioare de apă, eu cred că a fost, pe Strada Spring. Ei au râs de mine. Ei au spus, "Sărmanul Billy. Eu presupun că el... Copilul acela!" Eu eram doar un copil atunci. El a spus, "Billy este un copil bun. Este păcat că el a ajuns tot încurcat." Eu nu am fost încurcat. Eu am fost botezat *înăuntru*, nu încurcat. Eu am fost doar "înăuntru." Și s-a întâmplat chiar în felul acela.

¹³⁰ De când eu vorbeam, am observat-o pe Sora Hattie Wright, eu cred, șezând înapoi acolo. Ea își amintește de acel caz despre Bill Hall. Mulți. Câți sunt aici, prezenți în această dimineață, care își amintesc cazul? O, doamne! Sigur. Există mulți dintre voi.

¹³¹ Acum, lor le pare rău de noi, le pare rău de fiecare care încearcă să se țină de Cuvânt, în zilele batjocoritorilor. Dar, rețineți, ocară trebuie să vină. Întotdeauna a fost în felul acela. Ei trebuie să s-au gândit, așa cum au făcut atunci, că Dumnezeu, după ce a fost ceva dovedit științific, că Dumnezeu nu ar vorbi nimic care era împotriva științei. Ei bine, aceea este ce-L face Dumnezeu. Dacă El ar fi mers doar conform cu știința, atunci aceasta nu ar fi mai mult decât numai ce poate realiza omul. Dar, El este Dumnezeu. El este-El este Creatorul științei. El poate să facă ce dorește El să facă.

¹³² Ei trebuie să au gândit, "Sărmanul bătrân Noe, păi, lăsați-l pe bătrânul ins în pace. El pierde toată distracția care noi o avem în aceste zile, așa că doar lăsați-l în pace." Aceasta este cam la fel acum.

¹³³ Dar, acum, eu vreau să spun un alt lucru chiar aici. Acum, noi privim în urmă și admirăm credința lui. Dar mă întreb, dacă noi am trăit în ziua aceea, am fi luat noi aceeași poziție care a luat-o Noe? Am fi noi în stare și voitori să suportăm ocară care a mers cu Adevărul? Când, din toate milioanele care au fost în lume atunci, acolo a fost numai Noe și familia lui care au stat pentru acel Adevăr. V-ați gândit la aceasta? Doar acel om și trei fii ai lui, și nurerile lui, nevasta lui, erau singurii care au stat pentru acel Adevăr. Dar ei aveau AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Noi privim înapoi și-l admirăm. Am putea să o gândim din nou?

Eu trebuie să mă grăbesc din cauza cadourilor acestor copilași.

¹³⁴ Abraham, tocmai cuvântul *Abraham* înseamnă "părinte al multora," îl face "un părinte al națiunilor."

¹³⁵ Acum, Abraham a auzit Cuvântul lui Dumnezeu. Abraham era un profet, și el a auzit Cuvântul lui Dumnezeu. Și noi îl admirăm pe Abraham pentru ținerea lui la Cuvântul lui Dumnezeu; cum că el s-a separat de rudeniile lui; cât de greu a fost pentru Abraham. El a fost crescut acolo. A venit jos din Babel, și-și a fost jos acolo în țara Șinear și a-a-a Caldeenilor, în cetatea Ur, unde toți asociații lui, poporul lui, și acei cu care el a mers la biserică, și de toate. Dar Dumnezeu a spus, "Separă-te." O, doamne! Ce lucru oribil a fost acela, să părăsească tot ce i-a fost scump, tot ce a fost real pentru el, ce el a ținut cu scumpătate. Și Dumnezeu i-a spus, "Separă-te."

¹³⁶ Și i-a dat un lucru foarte ciudat. "Tu urmează să ai un copil prin nevasta ta." Și el era de șaptezeci și cinci, și ea era de șizeci și cinci. A încetat să fie cu ea ca femeile, după cum rânduiala femeilor era să nască copii, cu anii. Și aici, după ce a trăit cu ea de când ea a fost o fată, pentru că ea a fost sora lui vitregă, și atunci cum putea el vreodată să aducă acel copil? Și acum v-ați putea imagina ca Abraham să meargă afară printre asociații lui, și să zică, "Noi o să avem un copil, eu și Sarah"? V-ați putea imagina aceea?

¹³⁷ Păi, oamenii au spus, "Sărmanul ins bătrân, acolo este ceva în neregulă cu el."

¹³⁸ Aceasta este o ocară, dar Abraham s-a ținut de aceasta. Și când el era în vârstă de o sută de ani, el nu s-a clătinat la promisiunea lui Dumnezeu. El încă a suportat ocară, sigur, ținând de aceasta.

¹³⁹ Voi observați diferența înăuntru acolo? Sarah a încercat să-i dea lui Abraham, sau să-i dea lui Dumnezeu, adică, un pic de ajutor, ea singură. Ea s-a gândit, tu știi, aceea, diferit de ce a promis Dumnezeu. "Acum, tu știi, eu sunt o femeie bătrână, dar Hagar aici este o femeie frumoasă. Abraham nu ar fi împotriva să se căsătorească cu ea, de asemenea. Astfel, tu știi, aceea va-aceea îl va ajuta pe Dumnezeu. Acea îl va ajuta pe Dumnezeu, căci Hagar, aici, ea este probabil numai în vârstă de douăzeci de ani. Ea este servitoarea mea. Și tu știi ce voi face? Eu o voi da la soțul meu, de nevastă," pentru că poligamia a fost legală. Astfel el a zis... "Eu o voi da, și ea va avea un copil prin soțul meu, și atunci eu voi lua copilul. Și acela este acela, promis de Dumnezeu."

¹⁴⁰ Voi vedeți, noi întotdeauna încercăm să facem ceva; nu putem aștepta după El. Noi trebuie să facem ceva, noi înșine. Ar fi putut să fie în regulă. Ea ar fi putut să fie frumoasă. Aceasta ar putea arăta foarte bine, dar aceasta nu a fost conform cu Cuvântul. Dumnezeu i-a spus lui Abraham, "Copilul venea prin Sarah."

¹⁴¹ Vă amintiți ce a spus El despre Turma mică? "Aceste semne vor însoți pe cei ce cred." "Cum a fost în zilele lui Noe, așa va fi la venirea Fiului omului, unde câțiva, chiar opt suflete, au fost mântuite." Acele Cuvinte nu pot da ,greș, așa că să veghem noi înșine atenți și să stăm cu Cuvântul. În regulă. Vedeți?

¹⁴² Oamenii întotdeauna încearcă să fabrice ceva, să ia locul la voia creatoare a lui Dumnezeu. Voi vedeți, așa cum am spus adeseori, și poate înainte de biserică, înainte, voi știți, tu nu ai putea întreba oia, "Vrei tu să-mi fabrici niște lână?" Nu, ea nu poate face aceea. Acum, o capră nu poate fabrica lână, pentru că natura ei nu o va lăsa. Nu contează cât de mult încerci să legi o lână de oaie pe o capră, aceasta nu va merge. Capra nu poate fabrica lână, și o oaie nu fabrică păr. Dar ea are lână pentru că ea este o oaie. Acea este ceea ce o face. Ea nu fabrică.

¹⁴³ Noi nu suntem presupuși să fabricăm roadele Duhului. Noi suntem presupuși să rodим roada Duhului. Mărul nu fabrică mere; el doar le rodește pentru că el este un măr.

¹⁴⁴ Și dacă noi încercăm să fabricăm ceva, "Eu voi ajuta Cauza. Eu voi studia timp de zece ani în seminar. Eu voi învăța *aceasta, aceea, sau cealaltă*, și îmi obțin Licența în Arte și diploma mea de Doctor. Eu îl voi ajuta pe Domnul, singur." Aceasta nu va merge.

¹⁴⁵ Dumnezeu, prin predestinare, cheamă pe cine vrea El. El dă Împărăția la oricine El dorește să O dea. Noi am învățat aceea prin Nebucadnețar.

¹⁴⁶ Noi am învățat aceea prin-prin Ieremia. Când Dumnezeu i-a spus aceea prin Cuvântul Domnului, că acolo urmează să fie un timp în care Israel urma să fie dus departe în Babilon timp de șaptezeci de ani. Aici apare un alt profet. El deja i-a spus, a zis, "Acum, voi veți avea profeți, care se vor ridica. Și voi îi veți avea acolo jos în Babilon, care se vor ridica, și visători și profeți, care vor profeti contrar la Aceasta. Dar spune poporului să nu asculte de oamenii aceia."

¹⁴⁷ Și apare un om cu numele de-de, unul din profeți, Hanania. Și când Ieremia stătea acolo cu un jug pe gâtul lui, apare Hanania, și a zis, "AȘA VORBEȘTE DOMNUL; În doi ani deplini, toate vasele Domnului..." Acum fundamental, părea foarte bine. "Dumnezeu o să binecuvânteze poporul Lui. El o să aducă totul înapoi chiar exact, în doi ani."

¹⁴⁸ Și Biblia a spus, chiar profetul Ieremia a spus, "Amin. Amin. Hanania, fie ca Domnul să facă cuvintele tale să vină la împlinire. Dar să ne gândim la ceva, Hanania. Au existat profeți înaintea noastră, și ei au profetit împotriva a mari națiuni de război, și așa mai departe. Dar, amintește-ți, profetul este cunoscut după ce profeția lui s-a făcut manifestată." Vedeți?

¹⁴⁹ Atunci Hanania a venit sus, a apucat jugul de pe gâtul lui Ieremia, înaintea tuturor preoților și a adunării, poate un milion și jumătate de oameni. Și a luat acel jug care Dumnezeu l-a pus pe gâtul lui Ieremia, ca un semn, și l-a rupt în bucăți, și l-a aruncat pe picioarele lui, doar entuziasmat, și a spus, "AȘA VORBEȘTE DOMNUL; În doi ani, ei vor fi înapoi."

¹⁵⁰ Ieremia doar s-a uitat la el. Aceasta a fost contrar la Cuvânt, așa că el doar a plecat. Și Dumnezeu a spus, "Du-te înapoi și spune-i," a zis, "Eu nu i-am vorbit."

¹⁵¹ El era doar entuziasmat. El a urmat propria lui impresie. Vedeți? El nu a așteptat până când de fapt el a văzut-o și a știut că acesta nu era el, că acesta era Dumnezeu care o spunea. El a mers înapoi, tot entuziasmat. Dacă...

¹⁵² Noi o aflăm, prin țară, astăzi. Una din benzile noastre au fost ascultate recent într-o casă, unde un grup de lucrători era chiar atunci convins, și veneau să fie botezați în Numele lui Isus Cristos. Și un om s-a ridicat în cameră, care a vorbit în limbi și a zis, "AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Țineți-vă de ceea ce aveți. Doar continuați înainte, mergând înainte, și Eu vă voi binecuvânta."

¹⁵³ Ei au spus, "Ei bine, dacă Domnul a spus aceea, eu presupun că aceea-i tot." Voi vedeți, aceasta nu este examinat cu Cuvântul. Aceasta trebuie să ia Cuvântul, mai întâi. Acolo sunteți. Aceasta a fost contrar la Cuvânt.

¹⁵⁴ Aici vine Ieremia înapoi, acel profet uns. Dumnezeu i-a spus, a zis, "Eu știu că Hanania a rupt acel jug de lemn de pe gâtul tău, care Eu l-am pus, dar Eu o să fac unul din fier." El a spus, "Și toate națiunile acestea care au mers jos să slujească pe Nebucadnețar, slujitorul Meu," și el a fost un păgân. Vedeți? Și Israel, ținând toate jertfele lor, dar ei nu au fost... Vedeți?

¹⁵⁵ Dumnezeu a făcut o promisiune, că El va binecuvânta, dar binecuvântările acelea sunt cu condiție. Și tu trebuie să

împlinești acele condiții, să facă aceea să meargă.

¹⁵⁶ Șezând, un timp în urmă, cu o fetiță, dulce aici. Întâi, am cercetat prin acea familie, să văd dacă a existat ceva greșit. Dumnezeu va vindeca, dar aceasta este cu condiții. Vedeți? Singurul lucru ce am găsit, era, că mama se temea că a fost greșit să ia medicament. Am spus, "Să nu gâdești aceea, soră, Scoate-ți aceea din minte. Mergi drept înainte cu copilul. Dă-i medicamentul. Dumnezeu va face aceea cunoscut." Vedeți?

¹⁵⁷ Acum, însă, treaba este, află, cunoaște. Iar atunci, dacă aceasta este AȘA VORBEȘTE DOMNUL, este bine.

¹⁵⁸ Acum noi aflăm aici că, acești oameni, au încercat să fabrice ceva; Hagar și-și Sarah, să ajute pe Abraham, să ajute pe Dumnezeu să facă promisiunea Lui să fie adevărată. Voi nu puteți face aceea. Nu există cale, deloc, să o faceți. Aceasta este-aceasta este împotriva la tot. Cuvântul lui Dumnezeu se va întâmpla, oricum. Tu doar trebuie să stai drept pe Cuvânt, și să zici, "Acesta este în *acest fel*," și ține Cuvântul. Acum, priviți, să fabrice ceva să ia locul Cuvântului Lui!

¹⁵⁹ Poate prietenii lui Abraham, de asemenea, dacă noi observăm vreodată, poate prietenii lui Abraham au venit pe acolo și au zis, "Ei bine, părinte al națiunilor, câți copii ai tu acum?" Când el era în vârstă de o sută de ani. "Spune, părinte al națiunilor, părinte al multora, câți copii ai tu acum?" Batjocoritori!

¹⁶⁰ Acum, nu ați văzut voi timpul? Nu l-am văzut noi, când uneori când ne-am rugat pentru ceva, aceasta nu s-a întâmplat?

¹⁶¹ "Aici șade un om bătrân," ei zic, "El este orb. El este surd. El este mut. El este bolnav. El a făcut *aceasta*. Duceți-vă acolo și vindecați-l, voi vindecători Divini. Noi o vom crede."

¹⁶² Își dau ei seama că este același diavol care a zis, "Vino jos de pe cruce, și eu Te voi crede. Transformă aceste pietre în pâine, și eu o voi crede"? Vedeți? Chiar același diavol care a legat o zdreanță în jurul ochilor Domnului, și L-a lovit peste cap cu un băț, și a zis, "Acum, dacă Tu ești un profet, spune-ne cine Te-a lovit, și noi Te vom crede."

¹⁶³ Ei bine, ați știut că El a știut cine L-a lovit. El ar fi putut să transforme acele pietre în pâine. Sau, El ar fi putut veni jos de pe cruce. Dar ce am fi noi astăzi dacă El ar fi venit? Vedeți? Ei nu cunosc programul lui Dumnezeu. Voi trebuie să aflați ce a promis Dumnezeu.

Acum trebuie să mă grăbesc.

¹⁶⁴ Acum, acum ei ar fi putut să spună, "Părinte al națiunilor, noi te-am auzit, douăzeci și cinci de ani în urmă, să spui că tu urma să ai un copil prin Sarah, și din acela urma să vină națiuni de popoare. Doar câți copii ai tu la timpul acesta, părinte al națiunilor?" Ha! Vedeți? Acela este chiar același duh vechi de critică care ar critica.

¹⁶⁵ Ce a făcut Abraham? A spus, "El nu s-a clătinat la promisiune, de necredință."

"Păi, aici tu te-ai rugat pentru *Așa-și-așa*, și ei nu s-au făcut bine."

¹⁶⁶ Aceasta nu contează. Dacă mă rog pentru zece mii în seara aceasta, și zece mii mor dimineața, mâine seară eu încă îi ung pe bolnavi și mă rog pentru ei. Dumnezeu a spus așa.

Nu o oprește, deloc. Dumnezeu a promis-o. Eu o cred. Cu certitudine. Nu contează nimic ce spun ei, oricum. Dar, ei vor batjocorii. Aceasta este ocară Cuvântului.

¹⁶⁷ Abraham, stând pe Cuvântul lui Dumnezeu, în final Acesta a fost împlinit. O, doamne!

¹⁶⁸ Urmăriți batjocorirea de sterilitate. Fiind batjocorit, și ocară sterilității, întâi. Ei aveau... Ea a trebuit să suporte ocară de a fi sterilă pentru toți anii aceia. Ea a fost în vârstă de aproape o sută de ani. Ea era de nouăzeci, cu Cuvântul lui Dumnezeu care a spus că ea va fi și *prințesă*, o mamă a acestui copil. Și ea și Abraham, sterili, amândouă a lor-trupurile lor așa de bune ca moarte, dar totuși ei nu s-au îndoit de acel Cuvânt, nici un pic. Dar ei au trebuit să suporte aceea, întâi. Și atunci, aleluia, Dumnezeu a ținut Cuvântul Lui, în ora aceea întunecată: Isaac s-a născut. "Și sămânța lui este ca nisipurile mării sau stelele Cerului." Vedeți? Dumnezeu întotdeauna răspunde la Cuvântul Lui. Da. Sterilitate întâi, apoi Isaac.

¹⁶⁹ Zaharia și Elisabeta, la fel, acel om bătrân și femeie bătrână, încă țineau înainte. Și când Zaharia a venit sus acolo, și a putut scrie pe tăblița lui, și a spus, "Un Înger m-a întâmpinat, și mi-a spus că eu voi naște un copil prin Elisabeta, nevasta mea bătrână aici. Eu nu mai pot vorbi. Eu sunt mut. Eu voi fi mut până în ziua în care copilul se naște. Dar acolo vine un copil, și el o să fie profetul celui Prea înalt. El va prezenta Steaua Dimineții. El este un premergător al lui Mesia." Cum ar putea să fie aceasta vreodată?

¹⁷⁰ Unii au zis, "Sărmanul ins bătrân. O, eu-eu presupun că el este cam puțin lovit la cap, voi știți. Acolo este un pic de ceva. Dar priviți la bătrâna Elisabeta acolo afară, în jur de optzeci. Și priviți-priviți-priviți la Zaharia, mult îmbătrânit și tremurând, și atunci el o să spună un astfel de lucru ca acela. Păi, sărmanul ins bătrân."

¹⁷¹ Dar el a avut Cuvântul Domnului. Așa o ocară, încât ea s-a ascuns pentru câteva zile. Dar el a stat cu Cuvântul. O, doamne!

¹⁷² Refuzând popularitatea, refuzând opinia populară, au refuzat lustruirea din ziua aceea, și modele și lucrurile din ziua lor. Ei au refuzat aceasta. Ei au refuzat să umble cu mulțimea de necredincioși. Ei au refuzat lucrurile lumii. Ei au trebuit s-o facă, să stea cu Cuvântul lui Dumnezeu. Ei au trebuit s-o facă.

¹⁷³ Așa este și astăzi. Tu te separi de la tot afară de tine și Dumnezeu. Nu este ce face biserica. Este ce tu faci cu Dumnezeu. Vedeți? Acesta ești tu, ca o persoană. Da.

¹⁷⁴ Dar priviți ce i-a dat Dumnezeu. Când Isus Însuși a venit, Zaharia a fost dus, Elisabeta, de asemenea. Dar când fiul lor a venit în pustie, cu AȘA VORBEȘTE DOMNUL, Isus a spus, "Nu a existat niciodată un om născut dintr-o femeie așa de mare cum este el." Amin. Ce? Ea a suferit ocară sterilității. Ea a stat pe Cuvânt, și a născut un astfel de fiu.

¹⁷⁵ Ca Sarah din vechime, ca Abraham din vechime, cuplurile bătrâne s-au ținut de aceasta. Priviți, cei mai mulți care s-au născut vreodată, "ca nisipurile mării," nu există nici o rasă de oameni în lume așa de mulți ca Iudeii. "Ca nisipurile mărilor sau stelele cerului." Ce s-a întâmplat? S-a întâmplat în minoritate, un copil.

¹⁷⁶ Acum vedeți încotro mă duc. Un copil, aceea este tot ce a trebuit. A trebuit un copil să zguduie națiunile și să arate spre Mesia. A trebuit unul, ascultător. Așa este. Dumnezeu are nevoie numai de un singur om. Aceea este tot ce are El nevoie, ca pe undeva El să poată avea un glas. Aceea este tot ce vrea El, să ia un singur om în controlul Lui. O, cum iubește El să ia un singur om!

¹⁷⁷ El a avut un Noe, o dată. El a avut un-El a avut un Moise, o dată. El a avut un-un Ieremia. El a avut un-un Ilie. El a avut un Elisei. El a avut un Ioan. El-El ia... El a avut un Samson. Atât timp cât El poate lua un singur om în controlul Lui, acela este Glasul Lui. El poate vorbi prin el. El poate condamna lumea. O, doamne!

¹⁷⁸ Cum flămânzește El și urcă, să ia un om în controlul Lui, "Ca Eu să pot vorbi prin el. Eu pot să-Mi las Glasul să fie cunoscut. Chiar dacă el va suporta ocară, dar Eu Îmi voi face Glasul cunoscut." Vedeți? O, da.

¹⁷⁹ Sterilitate, întâi. Trebuie să fie sterilă, trebuie să suporte ocară sterilității. Sarah a trebuit să o suporte. Așa și Zaharia și Elisabeta trebuie să o suporte.

¹⁸⁰ Priviți, astăzi. Acum eu o să spun ceva. Priviți astăzi la copiii curvei. Ea a luat națiuni sub stăpânirea politică a denominațiunii, curva și fiicele ei. Priviți ce generație de denominațiuni a crescut, și cât de puțini sunt cei neprihăniți. Să nu vă îngrijorați. Stați cu Cuvântul. Acesta este în regulă.

¹⁸¹ Voi puteți să fiți batjocoriți, numiți holy-roller. Voi ați putea să fiți numiți toți, orice fel de nume rău. Dar, stați chiar acolo. Acesta este Cuvântul, ocară Cuvântului, lucrul care ei îl vor spune despre voi.

¹⁸² Un băiat tânăr, el ar putea să fie aici în dimineața aceasta. El este un prieten de-al meu; Jim Poale, tânărul Jim, ai ai lui. El a fost întrebat zilele trecute. Păi, el a fost botezat aici. Cineva i-a spus, a zis, "Dacă tu urma să fi botezat într-o biserică, de ce nu ai luat tu o biserică mare, ceva?" Vedeți? Dar el a văzut Lumina. Aceea a fost tot. Vedeți?

¹⁸³ „Mai mulți sunt copiii celor păcătoși decât cum sunt din cei neprihăniți." Da, În regulă. Cât de puțini sunt ei, din cei neprihăniți! Priviți ce mână mică a existat în ziua lui Noe. Vedeți? Priviți ce a fost în zilele Sodomei. Vedeți? Cât de puțini sunt cei neprihăniți!

¹⁸⁴ Cât de mulți copii are curva! Ea doar aduce copii în orice fel vechi, dar ei sunt toți copii bastarzi. Curva produce curva. Câinele produce câinele.

¹⁸⁵ Și Cristosul produce pe cel uns. Biblia produce pe cel neprihănit, astfel noi trebuie să suportăm gândul de a fi un grup mic. Ce lucru grațios este acesta!

¹⁸⁶ Priviți la marea biserică Efesiană, acolo erau numai doisprezece în ea. Da. Priviți ce grup avem noi astăzi, pe lângă ei. Da.

Acolo erau numai opt suflete în zilele lui Noe.

¹⁸⁷ Acolo au fost numai cinci în zilele lui Lot, nu, patru; Lot și nevasta lui, cele două fiice a lui. Și ea s-a transformat într-un stâlp de piatră după ce ea a ieșit, că a privit înapoi. De fapt, trei au ieșit în ziua aceea.

¹⁸⁸ Și Isus a spus, "Cum a fost în zilele acelea." Ni se cuvine nouă să veghem și să fim atenți. Cât de puțini sunt cei neprihăniți! Dar, ca întotdeauna, batjocoritorii trebuie să ocărăscă. Sterili ta-... Să suporte ocară sterilității, întâi. Vai!

¹⁸⁹ Eu doar trebuie să mă grăbesc. Eu sunt... Eu nu... Vreau să ajut să luăm acești copilași. Doar suferiți cu mine încă un pic. Vedeți?

¹⁹⁰ Oamenii sunt întotdeauna la fel ca totdeauna. Acum eu o să spun ceva din nou. Și eu vreau ca voi... Și eu nu știu dacă aceasta se înregistrează, sau nu. Dar dacă aceasta este pe bandă, eu vreau să ascultați la mine, voi pe bandă. Să nu pierdeți aceasta, ci să o studiați. Omul este acum așa cum a fost el întotdeauna. El laudă pe Dumnezeu pentru ce El a făcut; privește înainte spre ce va face El; și ignoră ce El a făcut și face. El laudă pe Dumnezeu pentru ce El a făcut; el privește înainte spre ce va face El; dar el ignoră ce face Dumnezeu, și acolo el pierde întregul lucru. Eu sper că ei o pricep. Vedeți? Ignorând ce face El! El știe ce a făcut El; și el știe promisiunea care El o va face; dar el omite să vadă ce face El.

¹⁹¹ O, voi Penticostalilor, dacă nu sunteți voi exemplu la aceea! Voi priviți înainte pentru ceva să se întâmple: ca întotdeauna, s-a întâmplat chiar sub voi, și voi nu o știți. "De câte ori v-a ocrotit, cum își ocrotește o găină puii ei, dar voi nu ați vrut." V-ați gândit mai mult la tradițiile și denominațiunile voastre decât cum v-ați gândit la Cuvântul Lui și Duhul Lui. Da.

¹⁹² Ce ocară pentru Maria! (Așa cum încheiem.) Ce ocară pentru Maria și Iosif, pentru Cuvântul Lui. Acesta este

timpul de Crăciun. Eu am planificat să țin doar un pic, dar voi veți avea mult din acesta la radio și printre păstori, și așa mai departe. Ce ocară pentru Maria și Iosif, să se țină de Cuvântul de promisiune a lui Dumnezeu. Rețineți, acum. Și batjocura care a ridicat din sprâncene, când ei au văzut-o pe micuța Maria să treacă pe acolo, văzând pe Iosif. "Tu te căsătorești cu o prostituată." Vedeți? Și amintește-ți, frate, curvia era moarte în zilele acelea. "Acum, tu o păzești să nu fie omorâtă. Ea urmează să fie mamă prin tine." Și, însă, rețineți, tot timpul, Dumnezeu se ocupa de ei, și aceasta a fost după Cuvânt. Și ei nu au știut-o. Vedeți?

¹⁹³ "O fecioară va naște un copil." Iosif a știut aceea. Maria a știut a~eea, deoarece, după ce Cuvântul a fost scris, acolo era un Înger vorbind cu ei, adevărind, sau manifestând tocmai Cuvântul care a fost scris, care urma să se întâmple. Să nu visați acum. Gândiți. Duhul Sfânt a venit jos pe pământ; niciodată nu a vorbit către întreaga adunare. El le-a vorbit lor.

¹⁹⁴ Iosif a privit. Și înainte să-l viziteze Îngerul, a spus, "Păi, acum, eu o iubesc. Dar, eu sunt un om neprihănit. Eu nu mă pot căsători cu o femeie ca aceea."

¹⁹⁵ Și Îngerul Domnului i s-a arătat, într-un vis, și a spus, "Iosif, tu fiu al lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria nevasta ta, căci acela care este zămislit în ea este de la Duhul Sfânt." O, doamne! Ce mângâiere! Vedeți?

¹⁹⁶ Și, Maria, pe drumul ei la fântână. Micuța fecioară, cam în vârstă de șaptesprezece ani, optsprezece, căsătorindu-se cu un om care a fost căsătorit înainte și avea patru copii; un om bătrân. Și ea a fost... Ea l-a iubit, și-și ea nu a știut de ce. Și el a iubit-o pe ea, și el nu a știut de ce. Și aici erau ei, venind, mergând la fântână, să ia ceva apă. Și tot studiul asupra lucrurilor la care ea-ea se gândea, Scripturile, fără îndoială, și atunci o Lumină a fulgerat înaintea ei. Când Lumina aceea a fulgerat, acolo a stat un Înger.

¹⁹⁷ Mă întreb cum s-a simțit micuța Maria? V-ați gândit vreodată la aceea? Mă întreb dacă ea s-a simțit așa de speriată cum m-am simțit eu ieri.

¹⁹⁸ "Salutare Maria!" *Salutare* înseamnă "oprește." "Acordă atenție la ce o să-ți spun. Binecuvântată ești tu printre femei, căci tu ai găsit favoare la Dumnezeu, și tu vei da naștere unui Copil. Necunoscând bărbat, dar tu o să ai un Copil. Și verișoara ta Elisabeta, fiind bătrână, la fel, și ea a zămislit, și o să dea naștere unui copil. Și aceste semne se vor face."

Ea a spus, "Cum va fi aceasta, cunosc, văzând că eu nu cunosc un bărbat?"

¹⁹⁹ El a spus, "Duhul Sfânt te va preambri. Acel Lucru Sfânt care ți se va naște va fi chemat Fiul lui Dumnezeu."

²⁰⁰ Să spună batjocoritorii ce vor ei. Ea a știut-o. Ea a știut că aceasta va fi, deoarece Dumnezeu a spus așa.

²⁰¹ Acum, cum trebuie să s-a simțit ea, acea zi de dedicare, sau la venirea pentru tăierea împrejur a Pruncului, când acolo era ea umblând în sus cu acest Prunc micuț în brațele ei, în felul *acela*. Și toate femeile păstrându-și distanța, toate cu lucru de mână fin, să dedice copiii lor și să-i aibă tăiați împrejur, și aproape ele toate trăgând un miel. Dar ea avea două turturele, curățirea pentru propria ei purificare. Micuțul Prunc înfășurat în scutece, făcute dintr-un jug jos de pe spatele gâtului unui bou, jug, înfășurătoarea pe spatele unui bou. Acela a fost doar scutecul în iesle. Ei nu aveau nimic pentru El. Ei erau prea săraci. Și aici stătea ea.

²⁰² Fără îndoială, că toate femeile își păstrau distanța de micuța fecioară. A spus, "Voi vedeți, ea are un copil nelegitim." Vedeți cum face Dumnezeu lucrurile să arate așa de radical. O, doamne! El doar trage lâna chiar peste ochii lui Satan. "Cât de spurcat! Cât de murdar! Curvie. Asta-i ceea ce este. Ea este o adulteră." Aceea nu a oprit acea bătaie în inima micuței Maria. Ele și-au păstrat distanța de la El.

²⁰³ Ei încă fac același lucru, Îl numesc acum, "Holy-roller, sau fanatic," sau ceva.

Maria a știut al Cui Prunc era acela. Ea doar a ținut-o înainte, doar la fel.

²⁰⁴ Dar, o, nu ar fi trebuit ca ei să observe când, Simion, șezând înapoi în cameră, lui i s-a promis? El a mers în jur, profetind. El a spus, "Domnul mi s-a arătat." Și a spus, "Eu nu voi vedea moartea..." Și el era de optzeci și ceva atunci. "Eu nu voi vedea moartea înainte să văd mântuirea Lui."

²⁰⁵ "O, Simion, tu ești bătrân, fiule. A ta-a ta... Bătrânul îns își are cumva capul, voi știți, el este puțin... Doar lăsați-l în pace. El este inofensiv. El nu va vătăma pe nimeni."

²⁰⁶ Dar Simion avea Cuvântul Domnului, a spus, "Am văzut Duhul lui Dumnezeu coborând asupra mea. Am stat și m-am uitat la El. El mi-a spus, 'Simion, tu ești un om neprihănit. Și tu nu o să... Eu am să te fac o mărturie acolo afară.'" Aha. Asta-i tot.

"Pentru ce o să faci Tu aceea, Doamne?"

"Aceea este treaba Mea."

²⁰⁷ Părerea mea este, că El sigur poate turna cărbunii spre ei, în acea Zi. "Voi ați avut un martor. De ce nu ați ascultat de el?"

²⁰⁸ Acolo este bătrâna oarbă Ana, șezând în templu, rugându-se. Domnul i-a descoperit, "Simion are dreptate." Amin. Ea nu putea să vadă lumina zilei de întuneric, dar ea a putut să vadă mai departe decât mulți oameni astăzi care au ochi buni. Ea a văzut, în Duhul, că Mesia care venea era aproape, Duhul mișcându-se în inima ei.

²⁰⁹ Vedeți ce Biserică mică era acolo? Zaharia, Elisabeta, Maria, Ioan, Ana, și Simion; șase din milioane. Ca în zilele lui Noe. Șase din ei. Dumnezeu s-a ocupat de fiecare din ei. Ei au fost toți în armonie. Ei toți s-au adunat împreună. Amin.

²¹⁰ Aici, bătrânul Simion. Aici vine Pruncul micuț înăuntru. El niciodată nu a auzit nimic despre acesta. Aici este Pruncul. Și atunci Simion a șezut în camera lui, și Duhul a venit asupra lui, a zis, "Mișcă-te afară, Simion."

²¹¹ Aici el a mers, umblând, fără să știe unde se ducea. Ca Abraham, el căuta ceva. El nu a știut unde a fost acesta, dar el a continuat să se miște. După o vreme, s-a oprit. Și Duhul Sfânt trebuie că i-a spus, "Iată-L acolo."

²¹² El și-a întins mâinile, în brațele Mariei, a luat sus Pruncul în brațele lui. A privit în sus și a spus, "Doamne, lasă-l pe robul Tău acum să se depărteze din această viață în pace. Ochii mei privesc la mântuirea Ta." Lucrul de care fiecare făcea haz, ce femeile ocoleau, Simion a spus, "Aceasta este mântuirea Ta, Doamne."

²¹³ Și pe la timpul acela, aici vine o femeie bătrână oarbă, croindu-și drum pe acolo, clătînându-se în jur prin audiență. Și ea a venit sus la El, și a profețit și ea, căci ea Îl aștepta. Ea i-a spus Mariei, "O sabie îți va străpunge inima, dar Aceasta va descoperi gândurile multor inimi." Vedeți? Ce a fost aceasta?

²¹⁴ Acum, eu presupun, unele din acele femei au spus, "Acum vedeți aceea! Voi vedeți ce fel de clasă este aceasta? Ia te uită. Vedeți? Asta este. Vedeți unde este aceasta? Acel om bătrân, scrântit la cap. Iată-l acolo, stând înaintea fetei prostituate, încercând să spună un lucru ca acela. Ia te uită. Acel Copil nelegitim. Priviți la acea bătrână Ana, șade jos aici, se flămânzește la moarte, și merge înainte în felul acela. Ea nu va avea nici o delectare cum avem noi. Dar, ia te uită, vedeți. Ea putea să aparțină la toate societățile din țară aici. Ea a venit dintr-o familie destul de bună, vedeți, și ea putea aparține acolo. Dar iat-o acolo. Vedeți cum se adună grupul acela împreună?" O, da. Amin.

²¹⁵ Același lucru astăzi. "Șezând în locurile Cerești în Cristos Isus, fiind înălțați de Duhul Sfânt." Sigur. Da, domnule.

²¹⁶ O, mai avem noi încă un pic de timp? Eu trebuie să spun ceva. [Adunarea zice, "Da." – Ed.]

²¹⁷ Eu am un alt personaj aici, la care mă uit, la timpul când Cuvântul se făcea manifestat, magii.

²¹⁸ Doresc să fi avut timp, Fred, ca tu să citești aceea. Tu o ai în buzunarul tău? [Fratele Fred Sothmann zice, "Da." – Ed.] Eu presupun că mulți dintre voi ați văzut-o în revistă.

²¹⁹ Lucrul care Duhul Sfânt l-a vorbit jos aici la râu, treizeci și trei de ani în urmă, ei tocmai l-au scos la iveală. Decembrie 9, o dovedește, despre acea astronomie, cum căci-căci Jupiter și stelele acelea, în constelația lor!

²²⁰ Ei au un vechi astronomic cale-... însemnări a acestuia, ce ei l-au dezgropat. Acela este exact acel timp când această constelație a venit înăuntru, în constelația acestor stele, și au aruncat drept jos înspre Babilon, și magii au adus-o jos. Vă amintiți? Ele au traversat orbitele lor, avântare joasă, miliarde de ani lumină aparte din nou. Și acei înțelepți Iudei care au fost sus la Babilon, ei au văzut acea constelație să vină în acea constelație, stelele acelea. Trei din ele se mută înăuntru, împreună, și formează acea singură stea a dimineții. Și ei au știut aceea prin Cuvântul lui Dumnezeu, că acela era timpul, când acele stele vin împreună, că Mesia trebuia să fie pe pământ.

²²¹ Acela era motivul că ei au pornit, "Unde este El, născut Rege al Iudeilor? Unde este El? Pe undeva! Căci, când acele stele vin înăuntru, încât corpurile lor cerești devin în acest singur corp măreț ceresc aici, când acele trei se mută împreună, Mesia va fi pe pământ în timpul acela." Și când ele s-au mutat în orbitele lor, acei oameni au știut că Mesia era pe pământ.

²²² Ei erau maștri în domeniul lor. Ei erau oameni mari. Ei erau maștri în domeniul lor de știință religioasă. Ei au urmărit partea religioasă a acesteia. Și ei au văzut acele stele să se mute acolo afară, Jupiter și Sargas, și apoi să se mute în a lor-linia lor. Și au spus, "Noi știm că Mesia este pe undeva. Astfel, El trebuie să fie în Ierusalim, pentru că acela este locul principal pentru religia lumii, a religiei lui Mesia. Acela este cartierul general a lor. Acela este cartierul general denominațional. Acolo este unde șade marele grup ecleziastic."

²²³ Și au mers pe cămile, doi ani, jos peste Râul Tigru, și prin mlaștini și jungle, călătorind, mergând la cetate, inimile umplute cu bucurie.

²²⁴ Ei au știut când acele stele au plutit înăuntru acolo. Și aceasta, chiar și astronomii zic, astăzi, "Dacă ele de fapt, acele stele, vin în acel loc din nou, ar forma o stea, de unde stăteau ei, privind." Dar ei au trebuit să stea de la locul acela, să o vadă. Amin. Amin.

²²⁵ Depinde unde stați. Depinde la ce vă uitați. Aha. Da.

²²⁶ Astfel ei au văzut-o, și ei au urmărit-o, și ei au fost drept în linie. Nu contează unde au ajuns, aceasta a fost chiar în linie cu ei. Ea i-a călăuzit. Vedeți?

²²⁷ Acela este felul cum trebuie să luați toate Scripturile aliniat, totul, atunci stați în linia aceea cu Scripturile. Acea este singura cale. Aceasta vă va conduce chiar drept la El. Cu certitudine va conduce.

²²⁸ Acum observați. Aici vin ei, strigând, "Unde este El, născut Rege al Iudeilor?" În Ierusalim, Steaua i-a condus drept acolo, chiar drept la cartierul general denominațional. Dar când ei s-au întors la o parte pentru aceasta, Steaua i-a părăsit. Ei au mers în cetate, în sus și-n jos pe stradă. Ei au gândit că cetatea ar fi plină de bucurie de Dumnezeu. Sus și-n jos pe stradă, cu bucurie, au mers, țipând, "Unde este El care-i născut Rege al Iudeilor? Noi I-am văzut Steaua când eram noi în Răsărit, și am venit să ne închinăm Lui."

²²⁹ Rețineți, Steaua, ei au mers înspre Vest. Ei erau la Est. "Conducând spre Vest, încă continuând. Ne conduce la..." Vedeți? Ei erau absolut... Ei erau... Păi, Babilon și India se află la Est de Palestina, cumva la sud est. Și ei se duceau spre vest. "Conduce spre vest," voi știți cântarea, "încă continuau. Călăuzește-ne la acea Lumină perfectă." Vedeți? Ei, magii, veneau spre vest. Plecând din Est, mergând spre vest, și ei au văzut Steaua aceea. Acum, dacă ei erau în Vest, privind spre înapoi, ei nu au văzut-O. Vedeți?

²³⁰ Ei, când ei au ajuns acolo, Aceasta i-a călăuzit drept acolo, apoi Ea i-a părăsit. Și ei au gândit, "Iată-l aici. Steaua a plecat, așa că aici este acesta." Ei erau în cetate. Astfel, "O, vai," au spus ei, "fiecare doar cântă și este fericit. Slava lui Dumnezeu a luminat totul. Astfel, iată-ne aici. Noi știm că a noastră-noi știm că realizarea noastră, așa cum am urmărit acea constelație, nimeni, nici un maestru, nu putea să vină sus acolo și să tragă acele stele împreună. Și noi știm, când acele-când acele stele vin în acel corp ceresc, acela este timpul când Mesia este pe pământ. Mesia este pe pământ."

²³¹ Și la fiecare anumit număr de sute de ani, ele trec de constelația lor din nou, voi vedeți, și atunci acolo este un dar care vine pe pământ. Observați.

²³² "Mesia este pe pământ, când acel-când acel grup de stele vin împreună." Și ei au știut că El era acolo, astfel ei au mers la cartierul general al religiei, și au început să meargă, zicând, în sus și-n jos pe stradă au mers, aceste cămile, "Unde este El? Unde este El? Unde este El care s-a născut Rege al Iudeilor? Noi I-am văzut Steaua în Răsărit. El este aici pe undeva. Unde este El? Unde este El? Unde este El?" Ha! Ce ocară!

²³³ Ei au mers la marele preot. El a spus, ar fi putut spune, "Ce se petrece cu voi oamenilor? Păi, voi grămadă de fanatici!" Vedeți? Ce ocară, asupra realizării lor științifice! Prin puterea lui Dumnezeu, ei au văzut Steaua Lui. Și ei erau înțelepți, deștepți. Ei au fost în domeniul de știință religioasă. Și au știut, când acele stele au ajuns acolo, Mesia era pe undeva. Și aici, locul care ar fi trebuit să o știe, nu a știut nimic despre Aceasta.

²³⁴ Mi-aș imagina, copiii să stea pe stradă, au spus, "Priviți la aceea. Acea este o grămadă de fanatici. Ascultați la ei, cântând, "Unde este El, născut Rege al Iudeilor?" Ei nu știu că Irod este rege aici jos. Ei nu cunosc pe Episcopul *Cutare*." O, doamne!

²³⁵ "Unde este El care s-a născut Rege al Iudeilor? Noi I-am văzut Steaua în Răsărit."

²³⁶ Ei spun, "Veniți aici, voi toți oameni înțelepți aici, în jur aici." Aha. "Veniți aici. Vedeți voi toți vreo Stea pe undeva?"

"O, eu niciodată nu am văzut ceva ca Aceasta."

²³⁷ "Voi toți astronomii veniți aici. Ați văzut voi toți vreo Stea pe undeva?"

"Nu.Nu."

"Ați văzut voi ceva ca vreun fel de semn misterios?"

"Nu. Noi nu vedem nimic ca aceasta. Nu."

²³⁸ Nici nu văd, încă. Același lucru. Ei nu văd nimic. Ei nu Îl pot vedea.

"Ă, să-i chemăm înăuntru pe-pe lucrători. Ce ziceți voi toți?"

"Nu. Noi nu am văzut nici o Stea."

²³⁹ "Ei bine, cum este cu voi inșilor care țineți timpul, aici afară pe zid? Voi urmăriți stelele. Voi știți vreodată... Voi știți unde este fiecare constelație ce există în ceruri. Voi cunoașteți fiecare stea. Ați văzut voi ceva?"

"Nu. Noi nu am văzut nimic." Dar Aceasta a fost acolo.

²⁴⁰ Glorie lui Dumnezeu! O, doamne! Puteți voi vedea Aceasta? Aceasta este acolo acum, și ei nu O pot vedea. Aceasta se petrece, chiar în jurul lor, și ei nu O pot vedea.

²⁴¹ "Nu. Noi nu vedem nimic. O, eu am mers pe acolo. Eu nu am văzut nimic." Sigur. Voi nu vedeți. Doar sunt prea orbi. Aceasta nu este pentru voi să O vedeți. Înțelegeți? Dacă tu ești așa de orb, sigur, tu nu o să O vezi.

²⁴² Aceasta este numai pentru aceia la care Dumnezeu O va descoperi. Aceia sunt cei care O văd. Întotdeauna a fost în felul acela. Sigur.

²⁴³ Noe a fost cel care a putut vedea ploaia sus în ceruri, voi știți, dar restul din ei nu au putut s-o facă. Vedeți? Ei nu au văzut ploaia sus acolo, dar Noe a văzut-o.

²⁴⁴ Abraham a fost acela care a văzut-o pe Sarah ținând copilul. Așa este. Nu batjocoritorii care au zis, "Părinte al națiunilor, cât de mulți copii ai tu acum?"

²⁴⁵ Cum am putea noi veni înainte în jos prin Biblie, înțelepții și profeții, peste tot prin ea! "Credința este dovada lucrurilor nevăzute." Ei știu că Cuvântul a vorbit-o, și iată-o acolo. *Aici* este dovada acesteia. Ei o văd. Acum observați. O, doamne!

"Înțelepții noștri nu văd Steaua aceea. Acolo nu-i nimic de Aceasta."

²⁴⁶ De ce? De fapt, când ei se uitau, și au mers înăuntru cu un astfel de grup, Steaua s-a stins.

²⁴⁷ Același lucru astăzi. Aceasta este ce stinge multe Lumini, așa este, este să se conecteze cu un astfel de grup ca

acela, care nici măcar nu-L crede, în primul rând. Și cum o să avem noi o-o uniune a bisericilor? "Cum o să umblăm noi împreună dacă nu suntem în acord?" Cum este părtășia din... din aceasta aici, în toată lumea, toate-bisericile, bisericile unite ale lumii? Cum o să ne unim împreună, când noi suntem la milioane de mile despărțiți? Vedeți? Cum o să o facem noi? Evengheliștii cu noi, și *aceasta*, și *aceea*, și *aceea*, și toți împreună, și încă uniți împreună cu o astfel de grămadă de corupție.

²⁴⁸ Dumnezeu își ia o Soție care este pură, sfântă, veritabilă, care stă cu Cuvântul Lui. În regulă.

²⁴⁹ Ocara lui Isus pentru Cuvânt. (Și atunci ne vom opri, doar într-un minut.) Isus a fost ocărat pentru Cuvânt. Priviți aici. Cum a putut El suporta ocara, când El era Divinul, Dumnezeu încarnat? El era Dumnezeu, Însuși, făcut trup.

²⁵⁰ Acum, voi știți că Biblia a spus așa. "Noi L-am mânuit. Îngerii L-au văzut." Doar gândiți-vă la aceea. Eu cred că Timotei o pune cumva în felul acela. Vedeți? Că, "Fără contradicție mare este taina dumnezeirii; căci Dumnezeu s-a manifestat în trup, văzut de Îngeri."

²⁵¹ Îngeri au fost la nașterea Lui. Cum trebuie că Îngerii s-au uitat în jos și s-au bucurat, când ei au privit în jos la iesle și au văzut pe Dumnezeu încarnat. Amin. Aceasta nu este de mirare că ei au început să strige, "Astăzi, în cetatea lui David, este născut Cristos Salvatorul." Îngerii s-au bucurat, și ei și-au avântat aripile lor mari împreună, și peste dealurile din Iudea, au cântat, "Glorie lui Dumnezeu în locurile prea înalte, pace pe pământ, și voie bună la oameni." Ei au văzut Cuvântul lui Dumnezeu, căci ei au vegheat asupra Lui, să-L vadă manifestat. Și acolo a fost El.

²⁵² Acum, Satan nu a crezut aceea, voi știți. El a spus, "Dacă Tu ești ... "

Îngerul a spus, "El este." Aceea este diferența.

"Dacă Tu ești, fă așa și așa. Să te vedem că Tu o faci."

Dar Îngerul a spus, "El este acolo."

²⁵³ Întelepții cu știința lor religioasă, au spus, "El este acolo." Amin.

²⁵⁴ Acela-i motivul că arheologii și de toate astăzi dezgroapă aceste lucruri, care au fost profețite câțiva ani în urmă, care ar veni la împlinire. Și aici sunt ei, dezgropând. Ei nici măcar...

²⁵⁵ Nu există istorie care a spus vreodată că Pontius Filat a fost vreodată pe pământ. Ați știut aceea? Unii din voi copii de școală spuneți-mi pe unde în istorie care a spus că acolo era Pontius Filat. Și necredincioșii își bat joc de aceasta și fac haz de aceasta, au zis, "Acolo niciodată nu a fost un-un împărat Roman numit, un-un guvernator numit, Pontius Filat." Dar cu vreo șase săptămâni în urmă, ei au dezgropat piatra unghiulară: Pontius Filat, guvernator. O, vai! Așa nonsens!

²⁵⁶ Ei au spus, "Acolo niciodată nu a fost un Ramses în istorie, Ramses peste Egipt." Dar ei au dezgropat o piatră, arheologia:

Ramses, al doilea. Observați.

²⁵⁷ Și ei au spus că acele ziduri niciodată nu au căzut jos. Arheologii au săpat în jur, și, primul lucru ce-l știți, ei au săpat, jos de tot unde zidurile au căzut jos în Ierihon, voi știți, când trâmbița a sunat. Ei au spus, "Aceea a fost numai o legendă, un cântec cineva a spus, a cântat în urmă acolo." Da. Batjocoritorul zice așa. "Aceea a fost doar o legendă. Niciodată nu a existat un astfel de lucru ca zidurile să cadă, și Iosua să sufle o trâmbiță, și să alerge sus pe ziduri și ele s-au dărâmat. Acolo niciodată nu a existat un astfel de lucru." Și ceva mare arheolog Creștin doar a continuat să sape, căci el a știut că a trebuit să fie așa. El a săpat treizeci și ceva de picioare, dedesupt de unde erau ceilalți din ei. Acolo au fost zidurile îngrămădite chiar unul peste altul, chiar cum a spus Cuvântul.

²⁵⁸ Ei au spus, "Nu a existat un astfel de lucru că David a cântat vreodată la instrumentul lui, o harpă cu coarde, căci muzica cu coarde nu a fost cunoscută până în secolul al cincisprezecelea." A zis, "Niciodată nu a existat un astfel de lucru." Arheologi Creștini au dezgropat, jos în Egipt. Patru mii de ani în urmă, ei aveau instrumente cu coarde. Amin. O, doamne!

²⁵⁹ Ei au spus, despre copiii Evrei făcând acele pietre și lucruri ca acelea, din paie. "Acolo nu a fost un astfel de lucru." Arheologii au mers să sape acolo. Ce au găsit ei? Aceea este știința. Ce au găsit ei? Zidurile cetății care le-au zidit Evreii, primul strat de pietre erau paie lungi; al doilea era tăiat în bucățele mici de paie; și al treilea nu avea paie în el, deloc. O, doamne!

Națiunile se rup, Israel se trezește,
Semnele care profeții le-au prezis.

²⁶⁰ Da, domnule. Aceasta toată s-a mutat drept în sus la noi, frate, soră. De ce este aceasta? În ultimii câțiva ani, niciodată nu a făcut lumea filmului vreodată ceea ce se face. Pe ecran vine o poveste despre *Cele Zece Porunci* de Cecil DeMille. Pe ecran vine viața lui Isus Cristos prin *Ben Hur*. Pe ecran vine *Marele Pescar*, convertirea lui Petru. Și toate aceste piese religioase, pe care filmele le-au refuzat, și le-au mânjit, și le-au aruncat deoparte. Dar, Dumnezeu, în puterea Lui cea mare, o sună înainte, chiar la fel.

²⁶¹ Chiar acum, lucrurile acelea care s-au spus câțiva ani în urmă, la un sârman, slujitor mic smerit, eu însumi, de la Dumnezeu. Am spus, "Acolo este o Lumină care a stat și mi-a vorbit, și mi-a spus lucrurile de făcut." Oamenii au râs și au spus, "El este puțin țicnit la cap." Acolo este o poză despre Aceasta. Știința a luat-O. Ea este acolo. Acesta este

Adevărul.

Am spus, "Femeia este umbră de moarte."

²⁶² Ei au spus, "Ca umbră, acum, acela este nonsens. El doar inventează aceea în mintea lui."

²⁶³ Acolo este poza despre aceasta. Dumnezeu va face pietrele să strige. El este în stare să facă ce vrea El.

²⁶⁴ Isus, ocară pentru Cuvânt. Fiul Divin al lui Dumnezeu stând acolo, Emanuel, ce ocară! Lasă pe păcătosul necredincios să-L lege, să-I scuibe în față, și să smulgă mâini pline din barbă, și Îl provoacă să facă ceva privitor la aceasta. Ocară pentru Cuvânt! Aha. Ce? Să împlinescă Cuvântul Tatălui. O! Dar, rețineți, El trebuie să suporte ocară morții. Dumnezeu, Care nu poate muri, și Singurul care a putut să moară să salveze pe păcătos. Nimeni altul, nu a doua persoană sau a treia persoană, putea s-o facă. Dumnezeu Însuși este Singurul care o poate face. Și aici era El.

²⁶⁵ El a spus, "Nu există nimeni care s-a înălțat sus decât Acela care s-a coborât jos, chiar Fiul omului care acum este în Cer." Amin.

²⁶⁶ Au spus, "Părinții noștri au mâncat mana în pustie."

"Și ei sunt morți," a zis El.

"Și Tu zici că Tu ești Pâinea Vieții?"

²⁶⁷ El a spus, "Înainte să fie Abraham, EU SUNT. Eu sunt Pâinea Vieții. Eu sunt acel EU SUNT."

²⁶⁸ Au spus, "Tu nu ești nici în vârstă de cincizeci de ani, și zici că Tu ai 'văzut pe Abraham'?"

²⁶⁹ El a spus, "Înainte să fie Abraham, EU SUNT." Și atunci îi lasă pe păcătoși să-L lege, biserica denominațională, Îl leagă.

²⁷⁰ Vă amintiți, în ziua din urmă, această biserică Laodiceană bogată, ei L-au scos afară, chiar, din biserică. Voi vedeți unde este ea acum? Puteți voi vedea de ce strig împotriva acelu sistem? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.]

²⁷¹ De ce i-a lăsat Isus pe păcătoși să-L lege? A fost ca să împlinescă Cuvântul, să aducă o ocară lui Dumnezeu, murind. Dumnezeu a trebuit să moară. El a trebuit să fie carne, pentru ca să moară. Și Isus a știut aceea. El le-a spus despre aceasta. El a zis, "Distrugeți acest templu, și Eu îl voi învia din nou." Nu altcineva îl va învia. Eu îl voi învia. În trei zile. Eu îl voi aduce drept înapoi din nou. Voi să-l distrugeți; Eu îl voi învia. Cum Iona a fost în pântecul balenei, pentru trei zile și nopți, așa trebuie Fiul omului să fie în inima pământului." Și ei nici măcar nu au înțeles aceasta. Vedeți? O ocară pentru Cuvânt, El-El a fost.

²⁷² Acum, batjocorit până la moarte, să învieze din nou la Viață Eternă. El întâi a trebuit să fie pus la moarte, așa ca El să poată învia la Viață Eternă, și să aducă fiecare altă ființă umană (care a fost în forma Lui) la Viață Eternă, care Îl va accepta. Vedeți? El a devenit uman, a devenit un Răscumpărător rudenie, și a trebuit să suporte ocară la toată batjocura, și toată bătaia de joc, întocmai cum confrății slujitori ai Lui au făcut înaintea Lui. Ca Moise, ca Noe, cum toți ceilalți din ei au suportat batjocura, El a trebuit să suporte batjocura. De ce? El avea Cuvântul, și El era Cuvântul. Acela-i motivul că ei L-au batjocorit mai mult decât oricând. El a fost Divin și Cuvântul Însuși. Aleluia! Aceea era ce L-a făcut.

²⁷³ Isus a zis, "Voi fățarnicilor." A zis, "Voi zidiți mormintele profeților, și voi sunteți aceia care i-ați pus înăuntru acolo. Ei au venit cu Cuvântul lui Dumnezeu, și voi nu i-ați crezut. Voi sunteți vinovați pentru fiecare din ei."

²⁷⁴ La Phoenix, cu voia lui Dumnezeu, m-am izbit de un cuvânt zilele trecute. Eu o să acuz această generație pentru uciderea lui Isus Cristos, răstignindu-L din nou. Eu o să aduc o acuzație înaintea acelei asociații a lucrătorilor, cu voia lui Dumnezeu. Ei sunt vinovați de Sângele lui Isus Cristos, pentru că L-au răstignit din nou. Da, domnule. Acuz întregimea!

²⁷⁵ Petru i-a acuzat, în Ziua Cincizecimii. El a spus, "Voi cu mâini rele ați răstignit pe Prințul Păcii, pe Care Dumnezeu l-a înviat. Noi suntem martori." El a adus o acuzație.

²⁷⁶ Eu o să iau Cuvântul lui Dumnezeu, acuz fiecare denominațiune ce există, și fiecare om pe fața pământului, care este vinovat de Sângele lui Isus Cristos. Dumnezeu să mă ajute să fiu avocatul Lui în ziua aceea. Amin. Da.

²⁷⁷ O, batjocoritorii au făcut haz de El. Ei L-au ocărât. El a stat drept cu Acesta. Amin. O! Urmăriți ce a făcut El. El era Fiul lui Dumnezeu, a suferit moartea pentru ca să pună păcatul la moarte. El a trebuit să facă aceea. Cei... Aceea era singura cale ca acesta să poată să fie pus la moarte. Și El a făcut aceasta, și a suportat-o, căci tot restul din ei au suportat.

²⁷⁸ Pentru că, toți din ei în urmă acolo aveau Cuvântul lui Dumnezeu în miniatură. Căci, Isus a zis, "Cuvântul Domnului a venit la profeți. Și care din ei," a zis El, "pe care părinții voștri, religia voastră organizată, nu i-a împroșcat cu pietre și i-a pus la moarte? Care din ei au primit pe profeți? Atunci voi le zidiți mormântul după ce ei sunt duși." A zis, "Voi sunteți cei vinovați pentru că îi puneți înăuntru acolo."

²⁷⁹ Atunci El le-a dat pilda despre via dată în arendă, și au venit slujitorii. Ei i-au maltratat, și atunci în final au zis, "Acum noi îl vom ucide pe fiu, pentru că el este moștenitorul." Vedeți? O, ei s-au mâniat când au văzut aceea. Vedeți?

²⁸⁰ Dar El a trebuit să suporte ocară. Și aici El s-a lăsat pe Sine legat, condus sus la moarte, ca să fie pus la moarte, să aducă înapoi Viață Eternă. Glorie lui Dumnezeu! O, cum Îl iubesc eu! Aduce înapoi Viață Eternă și înviază pe fiecare

fiu al lui Dumnezeu, în jos prin epocă, care a stat cu acel Cuvânt și a luat ocară. Așa este.

²⁸¹ Dacă El nu ar fi venit, Noe nu ar fi putut învia. Dacă El nu ar fi venit, Ilie nu ar fi putut veni înapoi. Dacă El nu ar fi venit, Noe niciodată nu ar fi înviat, dacă El nu a putut... dacă El nu ar fi venit. Căci, El a fost acel Miel predestinat, care a venit să ia ocară asupra Lui însuși, și să moară moartea pentru fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu care a fost vorbit, și pentru care au stat acești oameni neprihăniți. El a trebuit să fie. Nimeni altul nu a putut s-o facă. Dumnezeu Însuși, și El a venit și a luat locul, ca El să poată răscumpăra și să dea Viață Eternă la fiecare fiu a lui Dumnezeu care a stat pentru același Cuvânt și să sufere ocară. Fiecare fiu a lui Dumnezeu, jos prin epocă, care ar suferi ocară, acolo nu a fost nimeni să poată să-l răscumpere, dar prin credință el a văzut Răscumpărătorul venind.

²⁸² Iov L-a văzut. Iov a stat înapoi acolo, și ei au spus, "O, tu ești un păcătos secret. Dumnezeu doar te tratează rău, căci tu ești un păcătos secret."

²⁸³ El a spus, "Eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește. În zilele din urmă El va sta pe pământ. Chiar dacă viermii pielii nimicesc acest trup, totuși, în carnea mea îl voi vedea pe Dumnezeu."

²⁸⁴ Nevasta lui a spus, "De ce nu Îl blestemi și mori?" A zis, "Tu arăți ca un amărât mizerabil."

²⁸⁵ El a spus, "Tu vorbești ca o femeie nesăbuită." Amin. Acolo era El. "Eu știu că El trăiește, și El va sta la Ziua din urmă."

²⁸⁶ Dacă Isus nu ar fi venit, Iov nu ar fi putut să fie răscumpărat, căci El a fost Mielul ucis de la întemeierea lumii. El și-a cunoscut locul Lui. El și-a cunoscut poziția Lui.

²⁸⁷ Acela este motivul, că Maria a recunoscut poziția aceea, în ziua aceea când ea a ieșit de acolo. El a spus... "Dacă Eu... Tu ai fi fost aici, fratele meu nu ar fi murit."

El a spus, "Fratele tău va învia din nou."

A zis, "Da, Doamne, la înviere. El a fost un băiat bun."

Isus a zis, "Dar EU SUNT acea înviere. Crezi tu aceasta?"

²⁸⁸ Ea a zis, "Da, Doamne, eu cred că Tu ești Fiul lui Dumnezeu care urma să vină în lume."

El a zis, "Unde la-ți îngropat?" O! Ia te uită. Um-hum.

²⁸⁹ Ea l-a recunoscut. Acea femeie mică nu a spus aceea. Ea a avut șapte draci scoși afară din ea. Ea a cunoscut puterea lui Dumnezeu, care putea să ia mândria, și apăsarea, și totul, la o parte de la ea, care putea lua acel micuț, spirit egoist de liceu afară din ea, și putea s-o facă o creatură nouă. El a scos șapte draci afară. Acele femei au știut ce era El, care L-au acceptat.

²⁹⁰ Ei știu ce putea El să facă pentru ei. Așa știu ei astăzi, de asemenea. Doar să-l accepte. Acela este lucrul următor.

²⁹¹ Iată-L acolo. Ea a spus aceea. Și El. .. Voi știți ce a avut loc. O!

²⁹² Toți care o să sufere pentru același Cuvânt, El a murit pentru cauza aceea. El a fost Singurul care a putut să moară, să o facă, căci El era Cuvântul. El era Cuvântul, Cuvântul făcut manifestat. Tot ce au avut ceilalți au avut mici afundări, dar aici a fost plinătatea lui Dumnezeu, în El. El este același astăzi. Evrei 13:8. "Isus Cristos același ieri, azi, și-n veci." Ascultați.

²⁹³ Eu închei, într-adevăr. Eu am să o fac, doar trebuie. Eu sunt mult trecut de timp.

²⁹⁴ El nu a scris nici un cuvânt. A scris El? [Adunarea zice, "Nu." – Ed.] Nu a scris un cuvânt. De ce? El era Cuvântul. El era ce? Cuvintele care au fost scrise. El a fost manifestarea celui Cuvânt. Glorie! Iuh! Acum mă simt bine. El era Cuvântul. El nu a trebuit să scrie nimic. El era Cuvântul, acest Cuvânt scris făcut manifestat. Glorie lui Dumnezeu! El este același azi, ieri, azi și-n veci. El este Cuvântul, Cuvântul făcut manifestat.

Voi ziceți, "Este aceea așa, Frate Branham?"

²⁹⁵ Priviți pe Iehova să stea înapoi acolo și suflă o linie peste acele valuri ca acolo, și face un drum pentru Israel să meargă dincolo.

²⁹⁶ Priviți pe Iehova în trup, zice, "Pace, fii liniștită." Când valurile băteau malurile, în furtună, și diavolul bătea în fiecare lucru, în felul acela, El a spus, "Pace, fi liniștită." Și aceasta L-a ascultat; vânturile și totul. El era Iehova. Amin.

²⁹⁷ Acel Iehova care a putut să stea acolo și să stropească câteva picături de rouă afară, să le lase să cadă pe pământ și să se facă pâine, să hrănească un popor.

²⁹⁸ El a stat și a luat cinci pești, sau, cinci pogăcele și doi pești, și a hrănit cinci mii.

²⁹⁹ El era Cuvântul. Amin. Amin. El este Cuvântul, și El întotdeauna va fi Cuvântul. Și cât despre mine și casa mea, noi vom sluji Cuvântul.

O, eu vreau să-L văd, vreau să mă uit în fața Lui,

Acolo să cânt pentru totdeauna despre harul Lui salvator;

Pe străzile Gloriei, să-mi înalț glasul meu;

Când grijile toate au trecut, în sfârșit acasă, în veci să mă bucur.

³⁰⁰ O, doamne! Da. Suportați ocară Cuvântului. Există o ocară care merge cu Cuvântul. Stați drept cu Cuvântul, și suportați ocară.

Să ne rugăm.

³⁰¹ Isuse, ca și seara trecută, Doamne, am strigat, "O Isuse, ce vrei Tu ca eu să fac? Ce pot să fac, Doamne? Văzând aceste lucruri, și cunoscând ora în care noi trăim, ce pot eu să fac, Doamne? Ce pot eu să fac?"

³⁰² Mă rog pentru biserica mea mică de aici, Doamne. Mă gândesc la păsărelele din viziune, lucrurile care au fost; și celelalte păsări, care erau lucruri mari. Dar acolo au fost trei cârduri de ele, Doamne. Dar când acei Îngeri au pășit înăuntru, acolo nu au mai rămas păsări. Micuții mesageri au fost minunați, Doamne, dar eu cred că există ceva care doar se pregătește să aibă loc. Lasă să fie, Doamne. Modelează-ne și fă-ne după felul Tău. Noi suntem-noi suntem lutul. Tu ești Olarul.

³⁰³ În acest ajun de Crăciun, Doamne, noi suntem recunoscători pentru darul lui Dumnezeu, că Dumnezeu ni-l dă nouă. Deși aceasta să fie ceva, așa cum credem în inimile noastre, ceva superstiție păgână despre o zi care ei au încercat să o modeleze și să o facă un-un mass, Christ mass, dar noi nu venim în acel fel de Moș Crăciun și pomi de Crăciun și-și împodobiri. Ci noi venim în Numele Domnului Isus, să ne închinăm Dumnezeului din Cer, care s-a făcut încarnat, carne ca noi, și a locuit printre noi, să ne răscumpere; și a suferit ocară Numelui, a suferit ocară crucii, să lase o instituție lumească să pună pe Emanuel la moarte, pentru ca El să ne poată aduce la Viața Eternă.

³⁰⁴ Cine suntem noi, Doamne? Cine suntem noi, ca noi să evităm vreo ocară? Dumnezeule, fă-ne soldați viteji. Eu Îți predau aceste cuvinte, Tată. Ele poate au fost frânte; obosit și epuizat cum sunt. Dar, Tată, răsplătește acești oameni pentru că au șezut și au ascultat. Și fie ca puterea care a adus sus pe Domnul nostru, și ni l-a prezentat nouă aici ca un Mântuitor, în aceste zile din urmă, fie ca aceasta să însuflețească fiecare spirit de aici, Doamne, spre apropierea Venirii Domnului Isus. Fie ca aceasta să fie așa, Tată.

³⁰⁵ Vindecă pe cei bolnavi și năpăstuiți care sunt printre noi. Leagă pe cei cu inima zdrobită. Doamne, noi suntem... Noi am trecut prin așa de mult, inima mea are așa de multe cicatrice pe ea, Doamne, de la lupte grele. Eu sunt un veteran bătrân. Ajută-mă, Doamne. Am nevoie de ajutorul Tău. Poate toată instruirea aceasta a fost pentru un scop. Eu nădăjduiesc că a fost, Doamne. Ajută-mă, O Dumnezeule. Și ajută această biserică. Și binecuvântează-ne, împreună.

³⁰⁶ Binecuvântează copilașii. Mă gândesc la mulți astăzi, micuți, sărmani copii micuți care nu vor primi nimic acolo afară. Și eu-eu mă rog ca Tu să fii cu ei și să-i ajuți. Dă-le Viața Eternă, Doamne. Acela este cel măreț... Acela este Darul de Crăciun care îl vrem, este Viața lui Isus Cristos să stăpânească și să domnească în inima mea. Acea este ce eu
vreau, Doamne.

³⁰⁷ Binecuvântează-ne, împreună acum. Noi Îți predăm aceste Cuvinte. Lasă-le să cadă oriunde cad, Doamne. Oriunde când se deschid inimi, fie ca ele să producă un timp măreț de mântuire, în Numele lui Isus. Amin.

³⁰⁸ Oare cine... Câți îl iubesc pe El? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Să fim în așa o grabă pe aici, oricum? O, eu Îl iubesc! Eu Îl iubesc. "Doamne, ce vrei Tu ca eu să fac?"

³⁰⁹ Să nu uitați serviciile deseară. Voi știți ce înseamnă Crăciunul acum? O, *Acesta* este cadoul meu de Crăciun. *Acesta* este acel Cuvânt. Doamne, dacă eu pot măcar să mă las pe mine, dacă eu pot doar să mă dau afară din cale așa ca Cuvântul Tău să-L poată exprima, Însuși afară pe *aici*, acela este-acela este cel mai măreț lucru de care știu eu.

³¹⁰ Acum mă gândesc că ei au niște lucruri care ei vor să le dea la copii. Acum eu predau serviciul înapoi la Fratele Neville. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Frater Neville.